

Cellula

Časopis Strednej zdravotníckej školy v Trenčíne, č. 1 - 2, roč. X., šk. r. 2013/2014

AKO PREŽIŤ KOŽAZ

NOVÝ ODBOR NA OBZORE

AJ VY MÁTE OKNO?

CESTA DLHÁ AŽ DO BRUSELU...

LIEČIVÝ VIANOČNÝ SYMBOL ŠŤASTIA

AKO SOM „SPEAKOVALA“

INFO ŽIVOT OKOLO NÁS ROZHOVOR KALENDÁRIUM ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

5 NOVÝ ODBOR NA OBZORE

Otvárame nový odbor - zubný asistent.

7 MÁME OTVORENÚ NÁRUČ

Pomáhame, darujeme krv, zapájame sa do verejných zbierok.

8 BOJ O GRANT SA OPÄŤ ZAČAL

9 BREZINA NÁM DALA ZABRAŤ

10 NEZÁBUDKY PRE TÝCH, KTORÍ NEZABÚDAJÚ

12 METROPOLA POD SLAMOU

Patrícia Hornáková predstavuje svoj rodný kraj - Myjavu

13 TAK AKO, PRVÁCI?

Spýtali sme sa prvákov na ich dojmy z novej školy.

14 NOVÉ POSILY V ZBOROVNI

„Posádka“ zborovne sa opäť rozrástla. Ponúkame vám ich vizitky.

18 CESTA DLHÁ AŽ DO BRUSELU...

Silvia Bieliková, naša redaktorka, bola v Bruseli. Viac prezradila v rozhovore.

21 POPULARITE SA TEŠIA DARČEKY Z LEKÁRNE

Čoraz viac ľudí túži na Vianoce darovať zdravie z lekárne. Ktoré produkty sú TOP?

23 VYSOKOŠKOLSKÝ ŽIVOT...

Aký je? Prezradila Nikola Čičová, budúca lekárka.

28

30

TÉMA TÁ NAŠA STUŽKOVÁ PAUZA ZAUJALO NÁS ŠPORTUJEME

24 NOVÁČIKOVIA

Aj v redakčnej rade máme nováčikov.

27 MASÉRI SA SAU-NOVALI

Maséri si dopriali v rámci exkurzie aj oddych.

28 NOVÍ TRIEDNI UŽ „ZAREZÁVAJÚ“

Naši vyučujúci po prvýkrát v úlohe triedneho učiteľa.

28 PRVÁCKE HVIEZDY ZAŽIARILI

Imatrikulácia prvákov bola plná filmových hviezd.

30 „AKO SA TO POVIE? PORNOGRAFIA?“

Aj takéto otázky kládli tretiaci p. prof. Balážovi na KOŽAZ-e pri práci s buzolou.

32 VOX PAPULI

alebo čo trápi naše Zuzky zo sekretariátu a našich troch skvelých telocvikárov.

34 ZELENÁ STUŽKA MALA ZELENÚ

Prinášame malú ochutnávku zo stužkových slávností našich štvrtákov.

37 NIKDY SA NESTALO, AY AKCIA ZLYHALA NAŠOU VINOU

Predstavujeme MASTER SOUND a DJ-ov, ktorých si tento rok zabezpečili na stužkovú žiaci IV. ZL a IV. FL.

34 FILMOTÉKA

ZO SVETA KNÍH

Pauzujeme pri dobrom filme a zaujímavej knihe. Všetko v znamení oddychu.

39 I. ZA V KNIŽNICI

Ako sa im páčilo na exkurzii?

Redakčná rada

Šéfredaktorka:

Slávka Melicheríková, IV. FL

Zástupca:

Nikola Klobučníková, IV. FL

Redaktori:

Silvia Bielíková, III.ZA

Katarína Kunová, III.ZA

Petra Mičková, IV.ZL

Veronika Masárová, I. FL

Mária Dekanová, I.FL

Klaudia Naňáková, I. FL

Martina Fidorka Fidriková, II. FL

Foto:

študenti školy

archív školy

Grafická úprava:

Kristína Faitová, II. FL

Mgr. Marcela Matusová

Jazyková korektúra:

Mgr. Jana Meľošová

Ilustrácie:

Mgr. Jana Meľošová

Kristína Mončeková, II. ZA

Veronika Žitňanová, IV. ZAM

Tlačiareň:

Merkantil Trenčín

Radi privítame vaše postrehy, námety a príspevky do časopisu. V prípade záujmu kontaktujte našu šéfredaktorku alebo redaktorov.

Ahojte,

opäť máme pred sebou Vianoce, ten sladký čas ničnerobenia plný rozprávok, koláčikov a relaxu. Čaká nás aj koniec kalendárneho roku, kedy sumarizujeme všetko, čo sa nám za uplynulý rok podarilo, prípadne nepodarilo. Verím, že u vás prevládali pozitívne veci a do nového roku vykročíte s úsmevom na perách. My v Cellule sme stihli „napiect“ plný

plech zaujímavých článkov zo života školy, žiakov či okolitého sveta. Ako prví prinášame informáciu o novom odbore, mapujeme pocity prvákov a ich „novopečených“ triednych. Posvietili sme si aj na toľko kritizovaný rozvrh hodín. Tretiaci poradia mladším spolužiakom, ako prežiť Kurz ochrany života a zdravia. Zavítame na imatrikuláciu prvákov plnú filmových hviezd a liečivým vianočným symbolom šťastia si pripomenieme blížiace sa Vianoce. Ponúkneme ochutnávku zo stužkových slávností našich štvrtákov. A toto všetko je len malý zlomok toho, čo čaká vo vnútri, tak nech sa dobre číta. ☺

Slávka

PAPARAZZI

SVADOBNÉ ZVONY OPÄŤ VYZVÁŇALI

Rodinný stav VY-DATÁ si od 8. septembra 2013 píše ďalšia naša vyučujúca, Helenka Šuleková, teraz už Janíčková. Šťastným mladomanželom Janíčkovcom na spoločnej ceste životom želáme všetko dobré a veľa takých slnečných dní v živote, ako bol ten ich svadobný.

redakcia

Nový ODBOR NA OBZORE

Počas uvítacieho príhovoru p. riaditeľky v úvode nového školského roka sme sa dopočuli aj o novinách či zmenách, ktoré nás čakajú v najbližšom období. Viacerých z nás zaujalo, že na budúci rok sa zrejme navýši počet žiakov zdravotníkov. Vedenie našej školy nám prezradilo, že budúci školský rok uvedie do života nový odbor – zubný asistent.

ZUBNÝ ASISTENT

O tento odbor sme už dlho bojovali, no až teraz sa nám podarilo získať povolenie na jeho otvorenie. V rámci štúdia v tomto odbore študenti nadobudnú poznatky, ktoré môžu využiť pri práci v zubnej ambulancii, naučia sa asistovať stomatológovi, budú môcť aplikovať poznatky z hygieny pri motivácii pacienta k starostlivosti o svoj chrup, budú sa učiť pripravovať ambulanciu, vybavenie či pomôcky potrebné na ošetrovanie pacienta. Absolventi tohto odboru v zdravotníctve získajú možnosť dobrého uplatnenia s uspokojivým finančným ohodnotením. Budú môcť pracovať pod vedením stomatológa, vykonávať administratívnu činnosť a pracovať na úseku prevencie a výchovy stomatologických pacientov v oblasti dentálnej

hygieny. Ale je tu však jedna otázka, nad ktorou si väčšina z nás láme hlavu. Nie je totiž žiadnym tajomstvom, že priestory našej školy sú už teraz nepostačujúce. Od vedenia školy sme dostali viacero zaujímavých alternatív, ktoré by pomohli vyriešiť tento problém.

Odborné učebne by sa mohli teoreticky presunúť do budovy bývalého internátu, ktorý už je dlhodobo nevyužitý vďaka požiaru a ako obytná budova by sa už tiež používať nedal. Potreboval by však nevyhnutne rekonštrukciu. Keby sa však prestavba uskutočnila, uvoľnilo by sa veľa tried. Veď len učebne SOCH, v ktorých sa vyučujú základy ošetrovateľstva a asistencie, zaberajú tri miestnosti.

Naďalej nám však vrta hlavou,

ako by to bolo s presunom z jednej budovy do druhej. Budú sa nám predlžovať prestávky? Už teraz sa totiž objavujú problémy s presúvaním sa na obedy do jedálne Gymnázia Ľudovíta Štúra. Neovplyvní to dĺžku vyučovania? Uvidíme, ako si s týmito otázkami poradí vedenie našej školy a necháme sa prekvapiť. Bude treba napr. zaobstarať aj nové učebné pomôcky, knihy, stomatologické vybavenie, no a zrejme pribudnú aj noví profesori.

Už teraz sa na nich veľmi tešíme a dúfame, že sa im u nás bude páčiť. Ale hlavne, máme radosť, že chcú pomáhať ľuďom, tak ako aj my.

Katka Kunová, III. ZA
logo: Mgr. Nora Faitová
foto: (mm)

PREDSTAVUJEME NOVÝ ŠTUDIJNÝ ODBOR ZUBNÝ ASISTENT

- štvorročné denné štúdium pre dievčatá aj chlapcov
- štúdium je ukončené maturitnou skúškou
- profilujúce odborné predmety: zubné lekárstvo, hygiena dutiny ústnej, základy asistencie v zubnej ambulancii, administratíva a zdravotnícka dokumentácia, asistencia v zubnej ambulancii
- absolvent sa po ukončení štúdia uplatní pri výkone povolania zubný asistent/zubná asistentka stomatológa v stomatologických ambulanciách
- bude pripravený zabezpečovať asistentské úlohy v preventívnom, diagnostickom a liečebnom režime v zubolekárskej starostlivosti; podieľať sa na prevencii v ústnej dutine; pripraviť ambulanciu pre ošetrovanie pacienta lekárom
- zabezpečiť plynulý chod práce ambulancie zubného lekára; vykonávať administratívne práce a viesť dokumentáciu ambulancie zubného lekára; poskytovať odbornú prvú pomoc

Stomatológovia o zubných asistentov záujem majú, no na pracovnom trhu ich je málo, pretože doteraz zubného asistenta bolo možné študovať len v Prešove a v Bratislave. Zubní asistenti majú totiž oproti sestrám, ktoré stomatológovia v súčasnosti zamestnávajú tú výhodu, sa od začiatku štúdia učia napríklad miešať materiál a asistovať lekárom, majú poznatky o vzniku zubného kazu, o dentálnej hygiene, teda do ambulancie už prichádzajú „hotoví“, nemusia ich zaúčať...

A ČO HOVORIA ŽIACI NA TO, ŽE OD BUDÚCEHO ROKA BUDÚ PO CHODBÁCH NAŠEJ ŠKOLY CHODIŤ ZUBNÍ ASISTENTI?

Marek, II.ZA

Je dobré, že naša škola nezaspala na vavrínoch, ale stále inovuje svoje študijné odbory. Nevýhodou tohto je, že absolventi sa môžu zamestnať len v jednom smere, zatiaľ čo napr. zdravotní asistenti sú podľa mňa všestrannejší, takže zrejme by som zvažoval, či sa naň prihlásiť, hoci práca to môže byť zaujímavá.

Simona, III.ZA

To, že na našej škole pribudne nový odbor, je fajn. Problém však vidím v tom, kde sa budú noví žiaci učiť, keďže už teraz máme niektoré hodiny v bývalej jedálni. Ja by som sa na ten odbor možno prihlásila, myslím, že by ma bavila „práca so zubmi“, ale zubára sa bojím. ☺

Rišo, III.ZA

Neviem, kde sa sem zmes-tím. Už teraz je dlhý rad na WC. ☺ Ja by som si ten odbor nevybral, vadia mi zuby.

pripravila:

Katka Kunová, III. ZA

foto: (jm)

POMÁHAME...

DARUJEME KRV

**ZAPÁJAME SA DO VEREJNÝCH
ZBIEROK**

PROPAGUJEME ZDRAVÝ ŽIVOTNÝ ŠTÝL

**MÁME OTVORENÚ
NÁRUČ**

pripravila: (red.)

LÁSKYPLNÉ VERŠÍKY ZNOVA OČARILI

Slniečny jesenný deň a dopoludnie nesúce sa v duchu poézie. To má svoje čaro. Rok prešiel ani nevieme ako a už tradične vkusná pozvánka od organizátorov recitačnej súťaže Koyšove Ladce navnadila naše druháčky, ktoré neváhali a rozhodli sa reprezentovať našu zdravotku. S textami pôvodnej slovenskej ľúbostnej poézie v

kategórii stredoškolákov tento rok vystúpili Barbora Mikulovičová a Alexandra Rýdza z II. ZL. Dievčatá sa síce neumiestnili, no obe nám potvrdili, že zažili veľmi príjemný deň a umelecké prednesy konkurencie ich skutočne zaujali a inšpirovali. Takže ktovie, žeby sme to skúsili opäť o rok? ☺

Alexandra Rýdza, II. ZL

Októbrové ráno bolo trochu (ch)ladné, ale ľúbostná tematika a tréma nás rozhrli. ☺

BOJ O GRANT SA OPÄŤ ZAČAL

Pozvanie nadácie Zentiva sme neodmietli ani tento rok a opäť s veľkou chuťou dozvedieť sa niečo nové sme 2. - 3. 10.2013 vyrazili do Bratislavy. Stretnutie študentov piatich zdravotníckych škôl sa opäť nieslo v duchu zaujímavých prednášok z farmaceutického prostredia. Naši študenti tretieho a štvrtého ročníka budú aj tento rok bojovať o hlavnú výhru 5000 eur pre školu a oni sami majú možnosť užiť si za svoju poctivú prácu „stovežatú“ Prahu.

MANŽELSTVO/RODIČOVSTVO

Tretí novembrový týždeň sa študentom našej zdravotky dostalo aj iných ako „učebnicových vedomostí“. Týždeň výchovy k manželstvu a rodičovstvu sa u nás niesol v duchu prednášok s renomovanými odborníkmi. Prednášky si kládli za cieľ zvýšiť zodpovednosť u mladých ľudí v otázke budovania partnerských vzťahov.

STUŽKY MALI OPÄŤ ČERVENÚ

Naša škola si, už tradične, aj tento rok pripomenula v prvý decembrový deň ľudí, ktorí nešťastným riadením osudu rozšírili rady ľudí trpiacich ochorením AIDS. Symbolicky, pripnutím červenej stužky vyjadrovali spolupatričnosť nie len študenti, ale aj profesori a nepedagogickí zamestnanci školy.

Slávka Melicheríková, IV.FL

ROZTANCOVANÉ EMÓCIE

„Život každého z nás je plný rôznych pocitov a emócií. S každým pohybom, pohľadom a dotykom vyjadrujeme čo cítime bez jediného slova. Jazykom našich emócií je tanec...“ tak znie heslo, ktoré charakterizuje tanečno-spevácku šou v podaní profesionálneho tanečného štúdia a muzikálového herca, tanečníka a speváka JANKA SLEZÁKA. Šou, v ktorej sa nám predviedlo niekoľko profesionálnych tanečných dvojíc, nám otvorila dvere do sveta klasických štandardných a latinsko-amerických tancov. Akcia sa uskutočnila pri príležitosti dňa študentov 15. novembra v sále kina Hviezda.

Slávka Melicheríková, IV.FL

BREZINA NÁM DALA ZABRAŤ

I tento školský rok naši prváci „na privítanie“ absolvovali OŽAZ. 29. októbra s ruksakmi plnými jedla a dobrou náladou sa vydali zdolať nástrahy trenčianskeho lesoparku Brezina. Po výstupe v neľahkom teréne (deň pred tým trochu pršalo ☹) sa na stanovišti, rozdelení na skupinky, dozvedeli mnohé užitočné veci – ako sa oriento-

vať v mape, ako rozložiť oheň či zachovať sa počas povodne, chemického útoku a iných nečakaných situácií. Potom nasledovala prechádzka náučným chodníkom a misia bola úspešne ukončená.

kolektív I. ZA

foto: z archívu I. ZA

LAB ACADEMIA 2013

Dňa 5.11.2013 sa konala na Strednej zdravotníckej škole v Banskej Bystrici súťažná prehliadka prác študentov odbor zdravotnícky laborant a farmaceutický laborant LAB academia 2013. Okrem SZŠ BB sa na nej zúčastnili aj školy: SZŠ a VZŠ Ústí nad Labem, SZŠ Trenčín, SZŠ Bratislava a SZŠ Košice. Spolu bolo odprezentovaných 15 súťažných prác na rôzne odborné témy a takisto aj práce, s ktorými sa súťažiaci zúčastnili na krajských kolách Stredoškolskej odbornej činnosti. Podľa odborného garanta MUDr. Drahoslava Gábora boli všetky práce, i tie čo nevyhrali, na vysokej úrovni. Našu školu boli v Banskej Bystrici reprezentovať Andrej Soós 3.ZL, Pet-

ra Mičeková 4.ZL, Sabina Štefulová a Romana Záhalková zo IV.FL. Andrej Soós sa umiestnil na krásnom 3. mieste. Z LAB akademie si žiaci odniesli množstvo nových informácií a inšpiráciu. Veríme, že mnohí z nich sa prehliadky zúčastnia aj budúci rok.

žiačky III. ZL

OLYMPIÁDY V PLNOM PRÚDE

Milovníci slovenčiny si mohli prevetrať svoje vedomosti aj tento rok. V pondelok 3. decembra v skorých ranných hodinách plní optimizmu vytasili svoje perá v boji so zákernosťami textu. Išlo o jediné – porozumieť a správne odpovedať na otázky. V druhom kole si mali pripraviť diskusný príspevok na vybrané témy. Najúspešnejšou v kategórii 1. a 2. ročníkov bola Petra Vranová z II.FL triedy a v kategórii 3. a 4. ročníkov

Sabina Štefulová zo IV.FL. Obe dievčatá nás budú reprezentovať na okresnom kole, ktoré sa bude konať v Handlovej. Držíme palce!

Tí, ktorí majú väčšiu obľubu v „spikovaní“ zas mohli otestovať svoju znalosť cudzieho jazyka na školskom kole olympiády z anglického jazyka, ktoré sa konalo 11. decembra. Celkovo sa na ňom zúčastnilo 14 žiakov zo všetkých ročníkov. V prvom kole ich čakal „listening“ a test

zameraný na znalosť gramatiky a slovnej zásoby. V druhom kole mali vytvoriť krátky príbeh podľa obrázkov a neskôr vo dvojiciach predviesť svoje komunikačné schopnosti. Na treťom mieste sa umiestnila Viviane Schima z III.ZL, na druhom Miroslava Beleščiaková zo IV. FL a k prvému miestu blahoželáme Patrikovi Kopčanovi zo IV.ZL, ktorý postupuje do okresného kola.

Slávka Melicheríková, IV.FL

AEROBIC MARATÓN NÁS ROZHÝBAL

Akcia sa konala v telocvični Obchodnej akadémie v Trenčíne. Našu školu reprezentovali žiačky rôznych ročníkov a hoci prevládali dievčatá, predsa len sa objavil i chlapec. Maratón mal štyri kolá. V každom jednom študenti cvičili podľa choreografie, ktorú vymysleli precvičovateľky, pričom vždy vypadlo zopár najslabších. Najvytrvavejší postúpili do ďalšieho kola, ktoré nás ešte len čaká.

NEZÁBUDKY PRE TÝCH, ČO NEZABÚDAJÚ

Na koho? No predsa na ľudí, ktorí trpia duševnými poruchami. Aj my sme sa pridali k „nezábudlivcom“, a preto sa naši tretiaci z odboru zdravotnícky asistent zúčastnili zbierky, ktorú každoročne organizuje „Liga za duševné zdravie“ pre Denný psychiatrický stacionár na Palackého ulici v Trenčíne. Modré nezábudky, symboly tejto akcie, ste si od našich žiakov a žiačok mohli zakúpiť 23.09.2013 v čase od 9 od 13 hodiny. Jednotlivé skupinky

dobrovoľníkov boli rozmiestnené na rôznych stanovištiach (na Námestí svätej Anny, pred vchodom do Tesca, Laugarícia a Billy). Veríme, že sme touto akciou pomohli zlepšiť hmotné podmienky potrebné pre liečebnú terapiu pacientov denného stacionára. Je nám však ľúto, že trenčianska verejnosť sa k tejto akcii stavala dosť nevšímavo. Snáď to bude o rok lepšie.

Nora Červeňanová III.ZA

POĎ HRAŤ PING-PONG

Súťaž v stolnom tenise je už pravidelnou záležitosťou, a preto i tento rok naši žiaci nebojácne zobrali do rúk rakety a išlo sa súťažiť. Nikola Biziková, jedna zo šiestich súťažiacich, nám prezradila, ako to celé dopadlo: „Nám babám sa vcelku darilo, nakoniec sme sa umiestnili na 4. mies-

te, ale chalani dostali silných súperov.“ Na otázku, s akým pocitom išla súťažiť, odpovedala: „Do súťaže som išla s úžasným pocitom, pretože som opäť cítila emócie, ktoré som prežívala pred ôsmimi rokmi (pozn. red. Nikola sa pred 7 rokmi aktívne 2,5 roka venovala stolnému tenisu,

dostala sa na 18. miesto na Slovensku). Školu som reprezentovala po druhýkrát a chcem tak robiť aj naďalej. Mám radosť z toho, keď môžem pomôcť.“ Veríme, že jej to nadšenie vydrží a nikdy neodolá výzve „POĎ HRAŤ PING-PONG“.

Fidorka

ZÁUJEM O ZDRAVOTKU JE STÁLE VEĽKÝ

Prvý decembrový týždeň sa na našej škole každoročne organizuje deň otvorených dverí. Ani toho roku tomu nebolo inak a 5. decembra zaplnili naše chodby okrem študentov aj húfy zvedavcov. Účasť rodičov a študentov bola vyššia ako po uplynulé roky, čo nás veľmi potešilo. Mnohých priťahol najmä odbor zubný asistent, ktorý plánujeme otvoriť budúci školský rok. Rodičov a ich ratolesti sprevádzali po odborných učebniach a laboratóriách študentky 3. ročníka. Žiaci mohli vidieť priebeh vyučovania, špeciálne vybavenie laboratórií a masérskych učební a dozvedeli sa dôležité informácie o jednotlivých odboroch. Zo všetkého najviac študentov zaujali pripravené ospravedlnenky ©. V laboratóriu hematológie si mohli dať odvážlivci

vyšetriť krvnú skupinu, na čo sa podujala aj naša nebojácna pani profesorka Janka Meľošová. V laboratóriu histológie na návštevníkov čakali zaujímavé histologické preparáty, ktoré si mohli pozrieť v mikroskope. Záujemcovia o odbor zdravotnícky asistent a masér si mohli vyskúšať resuscitáciu alebo okúsiť masáž na vlastnej koži. Miešanie mastičiek a príprava liekov nadchli mnohých uchádzačov o odbor farmaceutický laborant. Tí, ktorí boli zvedaví na priestory a vybavenie zubného asistenta si ale ešte budú musieť počkať do budúceho roka. Napriek prvotným obavám sa tento deň vydaril a my sa už tešíme na ďalší DOD.

Majka Mihoková, Dominika Niková, Ivanka Šuleková, žiačky III. ZL

Veru, záujem je stály, a je jedno, v ktorom ročnom období.

„MAJSTER RÉTOR“ NÁS NEZAHANBIL

Súťaž v rétorike už pravidelne organizuje Stredná odborná škola obchodu a služieb v Trenčíne, známa ako „Jilemák“ a zúčastňujú sa jej žiaci zo škôl v trenčianskom samosprávnom kraji. Tohtoročnými reprezentantkami našej školy bolo 5 žiačok, ktoré si vopred pripravili svoje príhovory na stanovenú tému. V druhom kole mali účastníci vymyslieť príbeh podľa obrázkov, ktoré videli na prezentácii. Súťaž je možné absolvovať v slovenčine alebo anglickom jazyku. V slovenskej časti naše farby hájili Veronika

Masárova z I. FL, Alexandra Rýdza, z II. ZL a Romana Zahálková s Natáliou Žáckou zo IV. FL. V anglickej časti nás reprezentovala Viviane Schima z III. ZL, ktorej sa v silnej konkurencii ušlo 3. miesto. „Konkurencia bola silná, ale pokiaľ sa človek pripraví, nemusí sa ničoho báť. Určite sa zúčastním aj o rok. Tretie miesto je super na prvýkrát, som spokojná, ale vždy je čo vylepšovať,“ povedala nám Viviane tesne po vyhlásení výsledkov.

Viviane Schima, III. ZL

METROPOLA POD SLAMOU

Milí čitatelia, ak neviete, kde je mesto Myjava alebo ste vôbec o Myjave nepočuli, tak mi dovoľte, aby som vám o tomto kraji niečo napísala. Som žiačka tretieho ročníka a do Trenčína na zdravotku dochádzam raz týždenne práve z tohto kraja. Od Myjavy je Trenčín vzdialený asi 50km, tak si predstavte tú únavnú a zdĺhavú cestu! Každý deň by som ju asi ťažko zvládla, preto bývam na internáte. Ale dosť už o mne, poďme na samotnú Myjavu. ☺

Dom pani Koléniovej

Myjava (hist. Miava, nem. Miawa), prezývaná aj „Metropola pod slamou“, sa nachádza v západnej časti Trenčianskeho kraja, 50 km od krajského mesta Trenčín, kde je zároveň sídlom okresu s počtom asi 12 000 obyvateľov. Od hlavného mesta Bratislavy je vzdialená približne 100 km. Myslím, že toto by o tom, kde sa nachádza aj stačilo. U nás v triede padla otázka, akým nárečím sa tu hovorí. Hovoríme našim krásnym kopaničiarskym nárečím. Myjava totiž nie je na Záhorí, ako si mnohí myslia! Patrí pod región Kopanice. Keď povieťe Myjavčanovi, že Myjava patrí pod región Záhorie, berte radšej nohy na plecia a utekajte-eee.☺ Na tradíciu Myjavčania nedajú dopustiť. V časti Turá Lúka sa nachádza Gazdovský

dvor, kde sa nachádza stála expozícia typickej kopaničiarskej usadlosti z konca 19. storočia. Ľudová hudba má 8 členov. Zastúpenie vo folklórnych súboroch Detský folklórny súbor Kopaničiarik a Folklórny súbor KOPA má mladšia i staršia generácia. Aj pamiatky tu máme pekné! Najstaršou stavebnou pamiatkou je Krmanov kostol (1697 – 1729), jeho dlhý čas stavby ovplyvnili protihabsburské povstania a náboženské nepokoje. Od r. 1731 je majetkom Rímskokatolíckej cirkvi. Je postavený v barokovom slohu. V interiéri sa vykonali barokové úpravy a bol prefasádovaný. Malá sakristia pochádza z 1. pol. 19. stor. Zvonka je nad bočným vchodom pamätná tabuľa D. Krmana s latinským textom, v ktorom sa spomína i založe-

nie Myjavy. Ďalej sa tu nachádza Dom pani Koléniovej - tu v roku 1848 sídlila Slovenská národná rada, ktorá organizovala boj Slovákov proti národnému útlaku maďarskej vlády. Dnes je múzeom. Na pamätnej tabuli z roku 1850 nájdete nápis: „V dome výbornej pani Koléniovej založil sa prvý hlavný stan národných bojovníkov na Slovensku. Tu zasadali, bývali prvé hlasy a vodcovia povstania slovenského. Tu sa prijímali vyslanstvá okolitých obcí, vydávali rozkazy pod pečatou a podpisom Slovenskej národnej rady. Stadiaľto sa rozprestierali príhlasy ku slovenskému národu. A tu sľubovali pokánie hriešnici a zradcovia národa slovenského“.

Patricia Hornáková, III.MAS
foto:www.myjava.sk

Tradičný Michalský jarmok, okrem toho je Myjava známa aj Folklórnym festivalom Myjava a Majstrovstvami Slovenska v MotoCrosse.

Myjava je známa výrobou tradičnej „kopaničiarskej“ slivovice ☺

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

Začiatok školského roka sa vyznačuje i prílevom nových študentov. Výrazy na ich tvárach bývajú rozmanité, od nadšenia (ešte netušia, čo ich čaká) cez zmätené úsmevy pri hľadaní tej správnej učebne až po zúfalstvo vo chvíli, keď nepoznajú odpoveď na jednu z najzávažnejších učiteľských otázok: „Kde máte triednu knihu?“ My sme sa niektorých opýtali, ako hodnotia svoj pobyt po troch týždňoch na zdravotke, čo sa im tu páči a kde by možno uvítali zmeny.

Ema: Táto škola je ťažká, ale dá sa to vydržať. Vyhovuje mi jedlo v jedálni a za plus považujem i dataprojektory v triedach. Nevyhovuje mi, že na telesnú chodíme dosť ďaleko, šatne sú hrozné a nedá sa tam hýbať, je tam vždy tlačienica. Chýba mi voľná wifi.

Lukáš: Páčia sa mi baby, už ma krk bolí, ako sa stále za nimi otáčam. ☺ Páči sa mi tu celkovo, no máme dosť veľa učenia. Nepáčia sa mi malé šatne a telocvična ďaleko od školy.

Andrea: Páči sa mi vybavenie odborných tried, pestrá ponuka zaujímavých krúžkov i zvonenie v rozhlase. Tiež tu dobre

varia. Chýba mi tu však bufet a telocvična a taktiež jedáleň. Zdá sa mi tiež, že máme predmety, ktoré v našom odbore až tak nevyužijem. Šatne sú dosť malé, málo miesta pre 26 ľudí!

Marianna: Moje prvé pocity z pobytu v škole boli v pohode, nikoho som nepoznala a niektoré mená si doteraz nepamätám. Dá sa to tu vydržať, hoci niekedy mám chuť utiecť veľmi ďaleko. Páči sa mi zvonenie a obed v jedálni, veľmi chválím pani kuchárky. Sú najlepšie! Nepáčia sa mi šatne, sťahovanie z triedy do triedy, písomky, skúšanie, nulté hodiny a to, že do telocvične musíme „cestovať“.

TAK AKO, PRVÁCI?

Je tesne pred polrokom a my sme sa k našim prvákovi vybrali znova, aby sme zistili, ako vnímajú svoj pobyt na našej škole s odstupom niekoľkých mesiacov. Zvykli si na dynamické pracovné tempo, malé šatne a vzdialenú jedáleň či telocvičňu?

Ema: S odstupom času sa mi v škole páči viac. Stále mi vadia tie šatne. Na telocvičňu som si zvykla. Páči sa mi aj zvonenie. Mój triedny kolektív je super a je sranda. Mám rada akcie, ktoré organizuje naša škola, napr. výlety, akadémiu. Naša triedna profesorka je veľmi milá. Tiež mám rada p. prof. Hrnčárovú a Janíčkovú. Stano (pozn. red. – spolužiak) by mohol menej spievať. ☺

Lukáš: Máme fajn triedu, sú tu dobrí profesori, odborné učebne, pekné ženy v škole. Stano by mohol menej spievať cez prestávky. ☺ Máme super triednu.

Andrea: V škole sa mi páči viac

ako pred polrokom. Už sa tu veľmi jednoducho vieme zorientovať. Stále mi prekážajú šatne, na ostatné som si už zvykla. Naš kolektív sa viac utužil. Často sa spolu smežeme. S niektorými učiteľmi sme si už vytvorili celkom dobré vzťahy.

Marianna: Škola je fajn, spolužiaci tiež, no profesori by mohli byť milší a ústretovejší, keďže nemáme len jeden predmet na učenie sa. Tak isto by aj Stano mohol prestať stále spievať. A bodol by aj bufet, tak ako na gympli. Ale inak to tu mám rada.

Silvia Bielíková, III. ZA

Ema

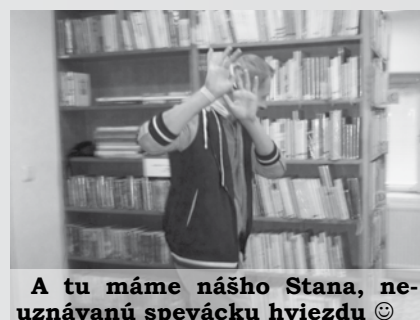
Lukáš

Andrea

Marianna

A tu máme nášho Stana, neuznávanú speváčku hviezdu ☺

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

Nezúfajte a buďte radi, nie ste v tom sami. Pri pohľade na tohtoročný rozvrh hodín sa mnohým zatočila hlava. Veľa nultých za týždne, okná medzi vyučujúcimi hodinami a sedenie v škole do neskorých popoludňajších hodín spôsobilo ťažkosti mnohým z nás. Predsa len, nie sme večerní. Problém nastal najmä pre tých, ktorí do školy dochádzajú z väčšej vzdialenosti. Máme medzi sebou spolužiakov, ktorí musia vstávať o 4:00 a domov prichádzajú často aj o 18:00. To znamená, že v škole strávia viac, ako je pracovná doba ich rodičov.

AJ VY MÁTE OKNO?

Nám sa nepozdávalo, že je možné, aby žiak strávil toľko hodín v škole, a tak sme trochu začali pátrať. Obrátili sme sa aj na Školskú inšpekciu a dostali sme znepokojivé informácie. Podľa znenia zákona 282/2009 Z.z., Vyhlášky Ministerstva školstva Slovenskej republiky z 24.júna 2009 § 4 (4) „Vyučovanie žiaka v jednom vyučovacom dni trvá najviac osem vyučovacích hodín vrátane nepovinných predmetov, okrem športovej prípravy a umeleckej prípravy: bez poludňajšej prestávky môže vyučovanie trvať najviac sedem vyučovacích hodín.“ Na túto nezrovnalosť sme sa boli spýtať aj nášho vedenia a dostali sme takéto vyjadrenie: „My o tomto probléme vieme, no nevieme, ako by sme ho mohli vyriešiť. Je nám to veľmi ľúto, no keďže sme obmedzený počtom tried, nedá sa to inak. Dúfame, že to spoločnými silami zvládneme.“ Odpovedala nám p. riadi-

teľka RNDr. Janka Gugová. Vytvoriť rozvrh pre náš typ školy skutočne nie je jednoduché. Ako sme sa ďalej dozvedeli, po prvýkrát sa rozvrh hodín vytváral pomocou počítačovej techniky cez ASC Agendu. Bola to veľmi náročná úloha, ktorou bola poverená p. prof. Ing. Nora Faitová. Tá musela brať do úvahy niekoľko obmedzení. V prvom rade škola musela vyhovieť požiadavkám externých vyučujúcich, z ktorých mnohí pôsobia v nemocnici a vďaka pracovným povinnostiam môžu vyučovať zväčša len popoludní. Musela taktiež dávať pozor na rozloženie praxe, cvičenia, ktoré sa realizujú počas viacerých hodín idúcich za sebou a nemalým problémom bol i malý počet tried. Počítač vytvoril pár variantov, no aj tak sa rozvrh musel niekoľkokrát ručne prerábať.

Katka Kunová, III. ZA
foto: (jm)

NA NÁZOR SME SA SPÝTALI SPOLUŽIAKOV

SI SPOKOJNÝ / Á S TOHTOROČNÝM ROZVRHOM HODÍN?

Marek: Relatívne áno.

Simona: Áno celkom hej, hlavne keď máme málo hodín a keď nemáme nulté.

Kristína: Nie, nie som spokojná. Pretože nemám žiadny voľný čas.

Martin: Vzhľadom na to množstvo tried a žiakov to mohlo byť aj horšie, no je toho veľa.

Kristína, III.ZA

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

ČO BY SI CHCEL/A ZMENIŤ NA SVOJOM ROZVRHU?

Marek: Určite by som zakázal 3 nulté hodiny, ktoré my máme a tiež 10 a viac hodín, čo je pre študenta, ktorý sedí v škole od 7:00 do 16:00 veľmi vyčerpávajúce a podľa mňa protizákonné. Treba uznať, že 36 hodín týždenne je fakt dosť a niekedy 11 za deň je doslova celá šichta.

Simona: Ani nič, už som si zvykla.

Kristína: Určite by som vymenila štvrtkový a stredajší rozvrh, keďže v stredu idem až na 5. vyučovaciu hodinu do školy na 3 zbytočné hodiny. A vo štvrtok v škole strávim viac hodín než moja mama v práci. A to sa mám potom učiť?

Martin: Určite znížiť počet hodín v jednotlivých dňoch.

AKO DLHO DENNE CESTUJEŠ?

Marek: Som na internáte.

Simona: Každé ráno 40 min. Keď meškajú vlaky tak dlhšie.

Kristína: Približne hodinu a trištvrte. A ubíja ma to viac, akoby som mala niečo robiť.

Martin: Ráno cca 20 minút a poobede dlhšie, pretože je preplnené mesto.

STÍHAŠ SA UČIŤ DOMOV, KEĎ PRÍDEŠ DOMOV?

Marek: Nie vždy stíham, keďže niekedy prídem na internát o 17:00 po 11 hodinách v škole a som tak vyčerpaný, že som rád, keď si môžem ľahnúť.

Simona: Občas áno, podľa množstva učenia, väčšinou sa učím cez víkend alebo vo vlaku.

Kristína: Nie, nestíham keďže do školy chodím po tme a zo školy tak isto. Čas na učenie nemám. To sa však aj odráža na

mojich známkach.

Martin: Ja sa neučím :D Áno stíham.

Marek, III. ZL

Simona a Martin, II. ZA

PRVÁCI „ZAVALENÍ“ KNIHAMI

Nie, nebojte sa! O prehnanej predsa v knižnici! Naši prváci chuti našich nováčikov vzdelávať sa to nebude. Mesiacom októbra sa totiž vybrali so svojimi slovenčinármi spoznávať zákutia Verejnej knižnice Michala Rešetku, kde im ochotné pracovníčky priniesli základné infor-

mácie o inštitúcii, ktorú sa určite všetkým našim študentom oplatí navštíviť. Výhodou je i fakt, že od budovy našej školy je to ozaď „na skok“.

kolektív I. ZA

foto: z archívu I. FL

Takto sa dali knihami zlákať žiaci I. FL.

O tom, ako sa dali „zavalit“ knihami žiaci I. ZA, sa dočítate na s. 39.

NOVÉ POSILY

JANA MACOUNOVÁ

Štúdium: farmaceutický laborant (SZŠ TN) - večerné štúdium a atestácia v BA

Predošlé pôsobisko: lekárneň Dr. Max Kaufland

Predmety, ktoré vyučujem: Príprava liekov - cvičenia

Najobľúbenejšie miesto: jednoznačne domov a všade, kde je teplo, slnko a more

Obľúbené jedlo: bryndzové halušky

Obľúbený nápoj: káva

Obľúbená hudba: čierna hudba

Obľúbená kniha: každá dobre napísaná biografica

Na ľuďoch si cením: úprimnosť, cieľavedomosť a prirodzenosť

Životné motto: nikdy sa nevzdať, byť pokorný

Životný vzor: ľudia, ktorí začínali od nuly a niekam to dotiahli

Ako si predstavujem ideálny oddych: spať, čítať knihy, pochutnávať si na dobrom jedle a byť s ľuďmi, ktorých mám rada

Bývam: Trenčín, sídlisko Juh

Ako sa mi učí na zdravotke: dobre

Odkaz pre mojich žiakov: Ostaňte sami sebou a choďte za svojím cieľom.

MGR. ALENA KASALOVÁ

Štúdium: Jesseniova lekárska fakulta VK Martin, DPŠ – Filozofická fakulta UK Bratislava

Predošlé pôsobisko: SZŠ P. Fouriera – pedagóg, AXA poisťovňa – posudzovateľka medicínskeho rizika

Predmety, ktoré vyučujem: prvá pomoc, organizácia zdravotníctva, základy ošetrovania a asistencie, odborná klinická prax

Najobľúbenejšie miesto, obľúbené jedlo a životný vzor: nemám

Obľúbený nápoj: čistá voda, zázvorový čaj

Obľúbená hudba: organová hudba

Obľúbená kniha: motivačné knihy

Na ľuďoch si cením: úprimnosť

Životné motto: „K úspechu potrebuješ, aby si rozumel tomu, čo robíš, mal rád, čo robíš a bezvýhradne tomu veril.“

Ako si predstavujem ideálny oddych: práca v záhrade, práca s drevom

Bývam: Timoradza

Ako sa mi učí na zdravotke: výborne

Odkaz pre mojich žiakov: Starajte sa o svoje myšlienky, lebo z nich sa stanú slová. Starajte sa o svoje slová, lebo z nich sa stanú skutky. Starajte sa o svoje skutky, lebo z nich sa stanú zvyky. Starajte sa o svoje zvyky, lebo utvárajú charakter.

V ZBOROVNI

MGR. JANETTE ČIŽOVÁ

Štúdium: Univerzita A. Dubčeka v Trenčíne

Predošlé pôsobisko: ambulancia všeobecného lekára Lednické Rovne

Predmety, ktoré vyučujem: OAD v III. ZA, SAN cvičenia, SAC, PRP – I. SAN

Najobľúbenejšie miesto: moja záhrada plná

kvetov, zelenej trávy a rozkvitnutých čerešní

Obľúbené jedlo: šopský šalát

Obľúbený nápoj: ľadová káva

Obľúbená hudba: Alexandra Burke - Hallelujah

Obľúbená kniha: historické, cestopisné

Na ľuďoch si cením: úprimnosť, toleranciu, úsmev na tvári

Životné motto: „Človek je spisovateľom vlastnej knihy, ktorá sa volá život. Záleží len na fantázii človeka, aký bude jej príbeh.“

Životný vzor: moja mama

Ako si predstavujem ideálny oddych: v prírode s rodinou

Bývam: Lednické Rovne

Ako sa mi učí na zdravotke: Učí sa mi veľmi príjemne, žiaci sú veľmi milí.

Odkaz pre mojich žiakov: Budem sa snažiť, aby bol medzi nami priateľský vzťah plný porozumenia, úprimnosti a dôvery.

MUDR. VĚRA DOBIÁŠOVÁ, PHD., MPH

Štúdium: Lekárska fakulta hygienická Karlova univerzita v Prahe

Predošlé pôsobisko: Regionálny úrad verejného zdravotníctva so sídlom v Trenčíne

Predmety: anatómia a fyziológia, patológia, základy kliniky chorôb

Najobľúbenejšie miesto: chata v Opatovskej doline

Jedlo: dlho sa nemení – domáce rezance s macom

Nápoj: tu nastala zmena od pepsikoly k čistej vode z vodovodu

Hudba: v hudobných štýloch sa veľmi neorientujem, ale určite to nie je metal a rock

Kniha : čítam rada - beletriu, literatúru faktu a detektívky od Johna Grishema, ale najobľúbenejšou autorkou je Selma Lagerlöfová a jej kniha Anna Svärdová, ktorú som prečítala 3 -krát. Ešte si spomínam na veľmi krásne čítanie o Polyanne od Eleonor H. Porter, odporúčam.

Na ľuďoch si cením: slušnosť

Životné motto: „Nerob nič zlého, čo nechceš, aby iní robili tebe.“

Oddych: prechádzky s mojou sučkou Tinou, ale aj leženie v posteli s dobrou knihou.

Bývam: Skalka nad Váhom

Ako sa mi učí: Učím už viac ako 20 rokov, ale začiatky hodnotím pozitívnejšie v komunikácii a prístupe študentov k svojom povinnostiam.

Nezabudnuteľný zážitok za katedrou: Je ich viac, najmä rôzne „brepty“ od študentov. Škoda, že si ich nezapisujeme. Ale spomínam si na jeden – na otázku, ako sa volajú lupienky na lebke novorodenca, študentka odpovedala: „Sú to, prosím, fontány.“

Odkaz pre mojich žiakov: Úspech praje konajúcim a nie váhajúcim. Inak povedané, šťastie praje pripraveným.

CESTA DLHÁ AŽ DO BRUSELU...

Silvia Bielíková, žiačka III.ZA triedy a členka redakčnej rady školského časopisu sa zúčastnila veľmi dlhej, „úmornej“, no najmä výborne skoorinovanej cesty, ktorá, podľa jej slov, stála zato. Silvia pobudla v Bruseli od 13. do 17. októbra 2013. Návšteva hlavného mesta Belgicka sa spájala najmä s exkurziou v Európskom parlamente a bola odmenou za prácu v školskom časopise. Spolu s ňou boli v Bruseli aj žiaci mnohých stredných a vysokých škôl z rôznych častí Slovenska. Ako tam bolo a čo všetko zažila, nám prezradila v nasledujúcom rozhovore.

Koncom októbra si navštívila Európsky parlament v Bruseli. Bola si tam za odmenu...

Áno, bola som v Bruseli. A máš pravdu, za odmenu. Ako redaktorka redakčnej rady časopisu Cellula som dostala tú možnosť. Na súťaži Štúrovo pero sme okrem Ceny Markízy získali aj pozvanie Vladimíra Maňku na návštevu sídla Európskeho parlamentu v Bruseli. (pozn. red. Pozvanie dostali desiatí účastníci súťaže Štúrovo pero.)

Do Bruselu si za redakčnú radu vycestovala ty, hoci pôvodne mala vycestovať šéfredaktorka Slávka...

Je pravdou, že pôvodne mala ísť šéfredaktorka Slávka, no kvôli stužkovej nemohla. A keďže by bola veľká škoda nevyužiť túto skvelú možnosť, p. prof. Meľošová oslovila mňa. No a kto by takúto ponuku odmietol? Som šťastná, že som tam mohla ísť práve ja. Užila som si to, spoznala som veľa ľudí, „kus sveta“, priniesla som si nové zážitky, kamarátstva a skúsenos-

ti. A vyskúšala som si aspoň na pár dní, ako sa žije v Bruseli.

Ako dlho trvala cesta? Všetko prebehlo bez problémov?

No tak s tou cestou to bolo trošku náročné, cestovali sme 16 hodín len do Bruselu, keďže sme išli autobusom. Ale výhodou bolo, že sme cestovali v noci, aj keď spať sa v autobuse veľmi nedalo. Cesta tam bola nudná a dlhá, no naspäť to už bolo lepšie a zdala sa byť kratšia, pretože sme sa už všetci navzájom bavili.

Zázazdu ste sa zúčastnili desiatí účastníci Štúrovho pera. S kým si si rozumela najviac? Aj ste si vymieňali skúsenosti ohľadom práce v jednotlivých „redakciách“?

Rozumela som si so všetkými rovnako, nemôžem povedať, že s niekým menej či viac. Štyri dni sú málo, aby sa to dalo takto zhodnotiť. Skúsenosti sme si vymenili, rozprávali sme sa o tom, kto ako tvorí.

Čo povieš na samotný Brusel? Ako sa ti

pozdával hotel a strava?

Veľmi nás ohromili dominanty mesta, hneď ako sme do Bruselu prišli. Je to krásne mesto, je tam rušno, žije tam ľudia z mnohých kútov sveta, či už Japoncov, Číňanov, Afroameričanov, alebo Arabov. A ani nás veľmi neprekvapilo bruselské počasie - dážď a hmla. Pri hoteli nás už čakala Lujza (usporiadateľka a asistentka p. Maňku). S hotelom sme boli všetci spokojní, a aj so stravou. Na obed sme chodili do super reštaurácie a posledný deň pobytu sme mali individuálny obed, na ktorý sme dostali príspevok.

Hlavným programom tejto cesty bola práve návšteva Európskeho parlamentu, čo zaujímavé si sa dozvedela?

Áno, návšteva parlamentu. Tá bola síce krátka, ale veľmi zaujímavá. Pán Vladimír Maňka, ktorý je poslancom európskeho parlamentu, nám poskytol veľa zaujímavých informácií o Slovensku, o tom, čo sa robí, čo sa nerobí a čo sa plánuje robiť. A v parlamente sme navštívili aj tzv. Parlamentárium (niektorí si to mýlili a volali to Planetárium☺), čo je vlastne centrum, kde sa návštevníci môžu dozvedieť o fungovaní a zástupcoch Európskeho parlamentu alebo zažiť napr. virtuálnu cestu po

krajinách EU.

Čo ste ešte absolvovali okrem návštevy parlamentu?

Toho bolo veľa. Ale začnem nákupmi, pretože aký by to bol výlet bez nákupov. Museli sme presla pozisťovať, ako to beží v ich obchodoch. No hlavne sme sa veľa nabehali po meste, ktoré je veľmi krásne. Obdivovali sme pamiatky a dominanty. Jednou z najznámejších je „cikajúci chlapček“. Pravdupovediac, neboli sme z neho až tak prekvapení, teda aspoň ja som čakala, že socha bude väčšia. A posledný deň pobytu sme navštívili Atómium a Malú Európu.

Počuli sme, že vás sprevádzal aj Patrik Herman.

Áno, Paťo tam bol tiež. Prišiel až druhý deň nášho pobytu. Bol s nami len chvíľu, ale všetkým sa venoval. Zažili sme spolu veľa zábavy a nezabudnuteľných zážitkov, ktoré radšej nebudem rozoberať. Verím, že si na zájazd zaspomíname spoločne na Štúrovom pere. Teším sa.

Ďakujeme za rozhovor.

Katka Kunová, III. ZA
foto: Silvia Bieliková, III. ZA

Brusel, Európsky parlament, naša Silvia, Vladimír Maňka a Patrik Herman - skvelá kombinácia

Výhercovia zájazdu do Európskeho parlamentu v Bruseli ☺

VIZITKA

Meno: Silvia Bieliková

Bydlisko: Horovce (okres Púchov)

Dátum nar.: 3. júna 1996

Obľúbené jedlo: Maďarský guláš, čiernohorský rezeň s ryžou

Obľúbená hudba: všetko, čo sa dá počúvať

Obľúbená kniha: Púštny kvet- Waris Dirieová

Životné motto: Nerob druhým to, čo nechceš, aby robili druhí tebe.

LIEČIVÝ VIANOČNÝ SYMBOL ŠŤASTIA

zdroj: <http://singularity12.blogspot.sk/2013/11/dlouhe-zimni-vecery-2-6-jmeli-zpusob.html>

Magické imelo by nemalo chýbať cez Vianoce v žiadnej domácnosti. Mnohí totiž veria, že im bozk pod touto vždyzelenou rastlinou prinesie šťastie. No nielen preto by ste si ho mali zadovážiť! Má totiž mnoho liečivých účinkov, ktoré sa využívajú v ľudovom liečiteľstve, medicíne, ale i v kozmetike.

Imelo sa odpradávna využíva v liečiteľstve. Avšak jeho akékoľvek používanie musí byť konzultované s lekárom, pretože je nielen liečivé, ale aj silne jedovaté. (pozn. red. najjedovatejšie je imelo rastúce na topoľoch, v zdravotníctve sa vôbec nepoužíva.) Používa sa pri hypertenzii – na zníženie krvného tlaku, proti artérioskleróze, ako prevencia vzniku porúch vegetatívneho nervového systému a ako súčasť podpornej liečby niektorých nádorových ochorení. V ľudovom liečiteľstve mu pripisujú aj ďalšie liečebné účinky – pôsobí močopudne, tlmí bolesti hlavy, závrate, pocity návalu krvi do hlavy, reguluje vylučovanie žlče a ovplyvňuje činnosť pankreasu, má protireumatické účinky (používa sa pri artróze a chronických ochoreniach kĺbov), potláča zvýšenú činnosť štítnej

žľazy, udržiava čulosť, pomáha pri telesnom a duševnom preťažení, hučaní v ušiach, mierňujúcich príznakoch starnutia, používa sa ako podporný liek pri liečbe neplodnosti, zastavuje krvácanie (preto sa používa pri maternicových krvácaniach, krvácaní z nosa, dlhotrvajúcej menštruácii a krvácajúcich hemoroidoch), obmedzuje výskyt krčových žíl a v minulosti bolo imelo používané aj proti moru a pohlavným chorobám. Využitie má aj v kozmetike. Po krémoch a emulziách s výťažkami imela by mali siahnúť ľudia s podráždenou a citlivou pokožkou, ale aj tí, ktorí majú problémy s nadmernou tvorbou lupín. Účinné látky obsiahnuté v imele pôsobia na pokožku tela i hlavy blahodarne.

Slávka Melicheriková, IV. FL

foto: (mm)

Botanické zaradenie

Je to parazit. No p. prof. Alena Beracková by sa s touto odpoveďou na botanike určite neuspokojila. Preto doplníme – je to epifytický poloparazit. Cudzopasí na ihličnatých druhoch (jedle, borovice a smrekovce), ale aj na jabloniach, topoľoch, brezách a lipách. Tu vytvára guľovité trsy s prezimujúcimi listami. Kvitne na jar. Začiatkom zimy sa objavujú malé, guľaté biele plody, naplnené lepkavou hmotou. Tie sú obľúbenou potravou vtákov, ktoré majú hlavný podiel na šírení imela. Vo farmaceutickom priemysle sa využívajú konce olistených a kvitnúcich stoniek imela (nemali byť hrubšie než 5 mm) zbierané v zimných mesiacoch. Práve vtedy obsahujú najviac účinných látok.

LEGENDY A POVERY O IMELE

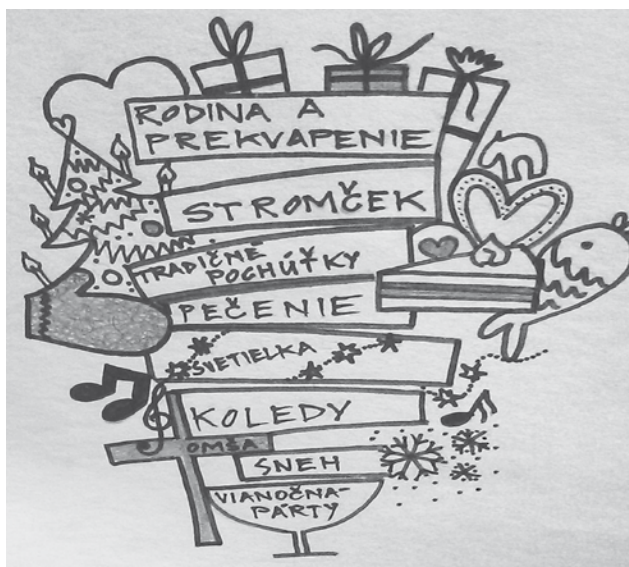
Je ich niekoľko. Ponúkame najzaujímavejšie z nich.

- V antickej mytológii malo imelo otvárať brány do podsvetia, preto sa dávalo do hrobov pri pochovávaní mŕtvych.
- starí Kelti si imelo vešali pri vchode do obydlia, lebo verili, že odoženie čarodejnice a zlých duchov.
- V stredoveku v Nemecku a Švajčiarsku majitelia neves-

tincov vešali imelo vedľa červeného lampáša ako prísľub predajnej lásky. V Írsku zase imelo upevnené nad vchodom sľubovalo pútnikom pozvanie k dobrému jedlu a malo brániť čarodejniciam a zlým duchom robiť zlú mágiu. Imelo zavesené nad štedrovečerným stolom malo v Rakúsku zaručiť v ďalšom roku bohatú úrodu.

- Podľa jednej z kresťanských

legiend rástlo imelo kedysi ako strom. Z jeho vetiev vraj Jozef vyrezal cez Vianoce kolísku pre Ježiška. Po tridsiatich troch rokoch potom strom stáli Rimania. Z jeho kmeňa vyrobili kríž, na ktorom Ježiša ukrižovali. Strom imela potom zoschol do malých kričkov a rovnako sa živia ako veriaci Kristovým telom, tak i imelo žije zo živín iných stromov.

NA VIANOCIACH MÁTE NAJRADŠEJ...

Vianoce sú láska, porozumenie, ľudská blízkosť, túžba chcieť urobiť druhých ľudí šťastnými, vylúdiť úsmev na ich perách, obdarovať ich láskou. Zašli sme za našimi spolužiakmi a spýtali sa ich, čo majú na Vianociach najradšej oni. Toto sme sa dozvedeli.

(jm)

POPULARITE SA TEŠIA DARČEKY Z LEKÁRNE

O tom, že prichádzajú Vianoce, sme v dostatočnom časovom predstihu upozorňovaní vďaka veľkým obchodným reťazcom, kde stromček svieti už od konca októbra a regály sa prehýbajú pod ťarchou vianočného sortimentu. A tak sa všetci (okrem vzácných výnimiek) začínajú naháňať za vianočnými dar-

čekmi. V poslednom období sa čoraz väčšej obľube tešia darčeky z lekárne, a to nielen v čase Vianoc. Skontaktovali sme sa s absolventkou našej školy, ktorá pracuje v lekárni v Piešťanoch, Stanislavou Frankovou. Prezradila nám, aké darčeky najčastejšie ľudia v lekárni nakupujú.

(mm)

„Najčastejšie kupujú komerčné produkty, reklama robí svoje. Často je, bohužiaľ, aj nad našu radu. Obľúbená je kozmetika, výživové doplnky, ako napr. GINKO, CENTRUM, OMEGA 3. Hitom sa stáva tlakomer, glukomer a inhalátory.“

Štúdium na našej škole dá niekedy poriadne zabrať a dlhé vyučovanie často neumožňuje tráviť voľný čas tak, ako by sme chceli. Napriek tomu sa nájde zopár svetlých výnimiek, ktoré si nájdú chvíľku na to, aby robili to, čo im robí radosť. Neváhali sa s nami o to podeliť.

AKO RELAXUJÚ ZDRAVOŤÁCI?

NÁŠMU SRDCU JE NAJMILŠÍ DHZ

Že neviete, čo to znamená? No predsa dobrovoľný hasičský zbor. „Hasíme“ už niekoľko rokov a nielen smäd ☺ a za naše hasičské zručnosti by sa veru nemuseli hanbiť ani skúsení hasiči. Svoju vytrvalosť pravidelne zocelujeme pri rôznych disciplínach ako štafety, previerky, vodné útoky. Je to síce náročný šport, ktorý sa mnohokrát nezaobíde bez modrín, škrabancov či zlomenín, no je veľmi zábavný, pretože s našimi 7-člennými družstvami chodíme na rôzne ligové či nočné súťaže, stanovačky a rôzne iné akcie. V poslednej súťažnej sezóne sme získali mnoho prvých miest a najväčším úspechom bolo získanie putovného pohára. Keďže tento šport patrí medzi letné, cez zimu družstvo oddychuje, no už teraz sa tešíme na prvé teplé jarné dni, keď opäť začneme s našimi hasičkami tvrdo makáť, aby sme získali ďalšie víťazné poháre.

devy hasičky (na foto zľava) – Dominika Niková, DHZ Brodzany a Majka Mihoková, DHZ Bystričany a, obe z III. ZL

foto: z archívu M. K.

MOJÍM KONÍČKOM SÚ KONE

Kone sú môj život. Venujem sa im už 11 rokov. Ako 5-ročnú ma posadili na kobyľku menom Mišula a od tej doby sa vo mne niečo prebudilo a ja som chcela len jazdiť a jazdiť... Keď som mala 6 rokov, naučila som sa základy jazdenia. Neskôr som sa naučila jazdiť anglický štýl a postupom času som cvičila aj voltiš. Je to gymnastika na koni. Ranč, ktorý som navštevovala, sa rozrastal a ľudia dostávali možnosť ustajniť si aj svoje koníky. Kôň, to je každodenná práca a starostlivosť a jazda je odmena za túto drinu. Do 13 rokov som sa starala o kobyľku menom Tempera. Majiteľka ju predala. Dozvedela som sa, že ju predala do našej obce Stankovce. Nedalo mi to, našla som si ju a chodím tam dodnes - na ranč Dallas. Zo začiatku som jazdievala na kobyľke menom Linda. Ale po čase som sa začala starať o žriebätko s menom Vanesska. Majiteľ mi dal možnosť osedlať si ju a naučiť ju jazdiť. To bola pre mňa veľká výzva a škola. Táto práca si vyžaduje veľkú trpezlivosť a každodenný tréning. Verili sme si a pokračuje to až dodnes. Do 5 rokov mávala rôzne nálady. Vedela sa aj uraziť či vzdorovať. Postupne sa to ustálilo a dnes je z nej vyrovnaný kôň, ktorý mi prejavuje veľkú lásku, akú niekedy nevie prejsť ani človek človeku. Len čo ma zbadá a ja na ňu písknem, s radosťou za mnou prikluše. Pri pohľade na ňu mi hneď srdce podskočí a to je pre mňa najkrajší okamih. Je moje srdiečko a pokiaľ bude žiť, bude moja. Človek nikdy nedá takú lásku ako zviera. A kôň, keď verí človeku, tak mu nikdy neublíži. A to si ja veľmi vážim na mojej Vanesske.

Miška Karneková II.FL

ZAÚJALO NÁS VYSOKOŠKOLSKÝ ŽIVOT...

Aký je? Čo sa jej na ňom páči a čo nie, to nám prezradila Nikola Čičová, študentka Lekárskej fakulty Univerzity Komenského v Bratislave, odbor všeobecnej lekárskeho.

(pozn. red. Nikola je absolventkou odboru farmaceutický laborant)

Už ako stredoškolačka som si predstavovala život na vysokej škole, resp. na internáte asi takto. Intrákový život bez príkazov typu „Umy riad!“ a otázok „Kam a s kým ideš von?“, party, kino, nákupné centrá, všetko v jednom meste a na dosah ruky, sloboda, nezávislosť... A viete čo, je to skutočne tak! Vysoká škola vám otvára množstvo nových možností, študujete niečo, čo vás baví a konečne máte pocit, že niekam patríte, dospeláte, ľudia vás začínajú brať vážne. Vaša osobnosť nadobúda tú správnu formu. Toto mi chýbalo na strednej a som rada, že mi pri vypisovaní prihlášky nestárpla ruka, čo som si aj párkrát želala. Áno, miestami je to drina (myslím skúškové, kedy váš biorytmus roní krokodílie slzy, lebo nevie, či je deň a aký je deň). Ale ten neuveriteľný pocit zadosťučinenia, ktorý prichádza po každej, úspeš-

ne zdolanej, prajem zažiť naozaj každému...

Všade naokolo sú ľudia vám inteligenčne podobní a zároveň v mnohom tak odlišní. Majú iné záľuby, názory, dokonca sú inej rasy či národnosti. Už sa nečudujem, keď mi sused požičia „otvárac“ na konzervy iba pod podmienkou, že ním nebudem otvárať mäso. Áno, je to moslim. A sme pri ďalšej výhode – internát, teda pokiaľ nemáte hlučných a netolerantných spolubývajúcich. Izbovice, chodbovice, ste pánom svojho času. Asi predsa len prižmúrim jedno očko ☺. Nech sa rozhodnete robiť čokoľvek a kedykoľvek, vždy máte kam ísť a hlavne s kým, pretože spoznáte neskuťočné množstvo ľudí. Mnohí sa stanú vašimi priateľmi na obedy, do fitka, školské troubles či srdcové záležitosti. Najväčšou, a azda aj jedinou nevýhodou, je finančný limit vašej peňaženky, no aj to sa dá zvládnuť, pokiaľ ste ochotní zabehnúť sem-tam na nejakú brigádu.

Vysokoškolský život... Už viem, prečo ho mnohí považujú za jedno z najkrajších období života.

Tak čo, pridáte sa?

Nikola Čičová

MATURANTI, POZOR!

Milí maturanti, zaujalo vás Nikolino rozprávanie? Zatlúžili ste pridať sa k nej a zažiť všetky lákadlá vysokoškolského života na vlastnej koži? Najprv však musíte úspešne zvládnuť maturitu. Pred ňou akademický týždeň. A čo robiť, aby bol jeho účinok čo najefektívnejší? Neviete? Ponúkame vám návod, ako by mal vyzerat deň maturan- ta počas akademického týždňa.

6.00 – 6.30 h

► budičiek, hygiena, raňajky (ovocie, zelenina, obilniny, strukoviny)

6.30 – 8.30 h

► prvý blok učenia

8.30 – 9.00 h

► vychádzka, desiata (vyvieť psa, vyvetrať, poupratovať)

9.00 – 11.00 h

► druhý blok učenia

11.00 – 12.00 h

► ľahký obed

12.00 – 13.30 h

► poobedňajší spánok, nákup, vychádzka

13.30 – 15.30 h
► tretí blok učenia

15.30 – 17.00 h
► večera + návšteva, korčule, bicykel, posilňovňa, hudba, tanec

21.00 – 6.00 h
► spánok

19.00 – 21.00 h
► relax, hygiena

17.00 – 19.00 h
► štvrtý blok učenia, opakovanie učiva

Snímka: stockxpert

Zdroj: HN

Volám sa Mária Dekanová a bývam v Púchove. Mám jedného brata. Chovám rybičky a škrečka. Navštevujem prvý ročník SZŠ, odbor farmaceutický laborant. Tento odbor som si vybrala preto, lebo ma zaujala práca v lekárni, chémia a liečivé rastlinky. Máme výbornú triednu profesorku a našla som si tu aj dobré kamarátky Grétku a Klaudiu. Medzi moje záľuby patrí robenie náramkov z bavlniek, kreslenie, chodenie von s najlepšou kamarátkou.

Nielen v učiteľskom zbore sme zaznamenali prísun nováčikov na pôde našej školy. Zmeny nastali aj v redakčnej rade Celluly. Pribudli nám tri prváčky. Poďme sa teda pozrieť, kto nás bude vo svojich článkoch pravidelne zásobovať zaujímavými informáciami.

NOVÁČIKOVIA

Zdravím všetkých čitateľov Celluly! Volám sa Klaudia Naňáková, mám 16 rokov a pochádzam zo Streženíc, kde aj bývam. Mám dvoch mladších súrodencov - brata a sestru. Mojou najväčšou záľubou je hasičský šport. Behám za dobrovoľných hasičov už 3 roky a veľmi ma to baví. Je to moja životná láska. Jediné, čím sa môžem pochváliť, je 3. miesto v Slovensko-moravskej hasičskej lige. Okrem toho rada čítam a starám sa

o malé deti. Mojou obľúbenou speváčkou je Fergie a zbožňujem jej pesničku A Little Party Never Killed Nobody. Túto školu som si zvolila, lebo chcem ísť študovať za detského lekára. Oproti základnej škole je náš súčasný kolektív super a, samozrejme, aj triedna Ivanka Mišíková. Našla som si tu úžasné kamarátky a kamarátov. Zo všetkých predmetov, (je ich veeelmi veľa, veď viete...) mám najradšej dejepis a občianku.

Ahojte, všetci! Volám sa Veronika Masárová. Som z Trenčianskej Teplej a, bohužiaľ, som jedináčik. Som vegetariánka. Dobré jedlo si rada vychutnám pri filme alebo pri rodinnom obede. Voľný čas rada trávim s kamarátmi, pri čítaní nejakej dobrej knihy alebo pri pozieraní dobrého filmu. Pod dobrým filmom si predstavujem niečo detektívne alebo z histórie. Okrem toho rada pečiem a aranžu-

jem. Čo sa hudby týka, neo- hrdnem ničím, no musí ma to osloviť - hlavne rytmom. Mám rada modrú farbu. Na základnej škole som hrala na klavíri a občas ma to aj bavilo. Navštevujem základnú umeleckú školu, odbor výtvarná výchova. Mám rada dlhé prechádzky a najmä tie počas letných večerov. Domáce zvieratko momentálne nemám, pretože môj kocúrnik Leo je nezvestný.

Nikola Klobučníková, IV. FL
foto: z archívu redaktoriek

AJ VZDUŠNÝ ZÁMOK SA MÔŽE ZMENIŤ NA KOPU PRACHU

Vlastniť zámok nemusí byť vždy výhrou. Obzvlášť vtedy, ak je postavený z nevhodného či nebezpečného materiálu. Základnou motivačnou a dejovou líniou programu, ktorého sa 10. októbra zúčastnili žiaci našej školy, boli ľudské, súkromné „vzdušné zámky“, ktoré si postaví každý jeden z nás vo svojom vnútri a túži sa k nim počas svojho života čo najviac priblížiť.

Keď sme sa dozvedeli, že máme ísť znova na jednu z tých poučných prednášok o drogách, na ktorých sme si odsedeli už hodiny, neboli sme z toho veľmi nadšení. Ale toto nebola obyčajná prednáška, pravdupovediac, prednáška to vlastne ani nebola! Vzdušné zámky je názov koncertu, ktorý bol i o tom, ako sa vyhnúť pádu, ktorý býva mnohokrát veľmi tvrdý, lebo podľa slov tvorcov výchovného koncertu: „Drogy sú jedným z tých najzákernejších výťahov z reality do vysnívaných výšok.“ Nie je jednoduché hovoriť o tom, čo sa vám stalo, ale Boris Lettrich, spevák skupiny AYA, nám na javisku vyrozprával nielen svoju spoveď, ale i smutné príbehy, s ktorými sa stretol počas svojho života. Je ozaj zaujímavé počúvať niekoho, kto má odvahu priznať si problém nahlas a nebojí sa posmešných pohľadov a opovrhnutí. A tak sme sa v jedno štvrtkové predpoludnie, usadení v pohodlných kreslách kina Hviezda, dozvedeli nielen o nebezpečenstve tvrdých drog, ale i hrozbe, ktorá je pre nás študentov možno oveľa nebezpečnejšia. Je totiž legálna a pomerne ľahko dostupná. Reč je o cigaretách a alkohole, vďaka ktorým sa človek dostáva do začarovaného „bludného“ kruhu.

CIGARETY- sú najväčší zabíjak ľudí na celom svete. Po zakúpení každej krabičky cigariet je naša peňaženka ľahšia a pľúca ťažšie. ALKOHOL - pomaly ničí nielen naše telo, ale aj okolie. Ľudia, ktorí sú nám najmilší zrazu trpia a plačú, lebo nevedia, ako majú prinútiť „kamaráta“, poslať preč.

Ostáva len dúfať, že vďaka výchovnému koncertu skupiny AYA sa naše vzdušné zámky nikdy nezmenia na kopu prachu.

Fidorka

Pár info pre tých, čo nepoznajú kapelu

AYA je slovenská rocková kapela, pochádza zo Žiliny. Medzi ich najznámejšie piesne patria „Malý princ“, „Baby kakavové“, „So mnou“, „Teším sa na teba“, „Lietaj, dýchaj, buď“... Spevák skupiny Boris Lettrich sa z väčšej miery autorsky podieľal aj na debutovom albume finalistu prvej série Slovensko hľadá Superstar Tomáša Bezdedu Obyčajné slová. Členovia skupiny: Mário Tománek - gitara, Boris Lettrich - spev, Michal Bukviš - basová gitara, Rado Pažej - bicie, Stan Vandlík - klávesy

Komunikácia s pacientom je jednou z dôležitých súčastí práce zdravotníckeho asistenta. Pri jej vykonávaní by sme mali mať vždy jasno v tom, čo chceme povedať, hovoriť zreteľne a zrozumiteľne, skontrolovať, či pacient informácie prijal a pochopil. Áno, áno, toto všetko nás učia v škole a nemalo by to robiť problém žiadnemu Slovákov. Samozrejme vtedy, ak sa má dohovoriť v materinskom jazyku. Ale čo by ste urobili, ak by ste sa dostali k pacientovi, ktorého domovinou nie je naše rodné Slovensko?

AKO SOM „SPEAKOVALA“

V jeden deň na praxi doviezli istého pacienta z operačnej sály na izbu, kde zdravotnícku starostlivosť poskytujú zdravotnícki asistenti. Bol to pán, ktorý nebol slovenského pôvodu, ale pochádzal z Anglicka. Prvý týždeň ho mala na starosti spolužiačka, ktorá, keďže sa učila nemecký jazyk, mu vôbec nerozumela. Na druhý týždeň ráno sa pani profesorka PhDr. Ivana Mráziková rozhodla, že túto izbu prideli mne. Dobré vedela, že sa učím anglický jazyk a myslela si, že táto možnosť, ktorá sa naskytla, je dobrá pre moje zdokonalenie sa v jazyku. Keď mi to oznámila, nechcela som veriť tomu, že práve ja sa budem starať o tohto zahraničného pacienta. Zmocnil sa ma strach, rozmýšľala som, čo sa mám ho opýtať, ako viesť rozhovor, čím ho začať atď. Pani profesorka mi

poradila a dodala odvahy. Ako som sa blížila ku dverám, snažila som si nejako usporiadať myšlienky a nacvičiť si to, ako sa správne „gramaticky“ vyjadriť. Keď som otvorila dvere izby, zbadala som človeka, ktorý pôsobil introvertne, stiesnene, neisto, priam bojazlivo. Veď čo by sa dalo očakávať od cudzinca, ktorý nemá istotu, pretože nepozná priebeh svojej liečby a systém práce v našich nemocniciach a zrejme ho zneistili aj márne pokusy o komunikáciu, či už s pacientmi, alebo zdravotníkmi. Keď som začala viesť konverzáciu, „myšlienky gramatiky“ zmizli a z introvertného pacienta sa postupne stával zhovorčivý a zvedavý človek. Vďaka zvládnutiu rečovej bariéry sa podarilo mne i jemu získať mnoho informácií, zlepšila sa komunikácia medzi

pacientom a zdravotníkmi a ako bonus som sa mohla zdokonaľiť v cudzom jazyku a zistiť i nejaké zaujímavosti o Anglicku. Myslím si, že veľa žiakov podceňuje dôležitosť cudzieho jazyka a možno by bolo fajn sa nad tým trochu zamyslieť a nebrať angličtinu či nemčinu len ako nejakú nútenú povinnosť, ako niečo, čo potrebujeme kvôli úspešnému zmaturovaniu. Jazyky sú prostriedkom, vďaka ktorému sa môžeme obohatiť o vedomosti, nájsť si nových priateľov a taktiež pomôcť ľuďom, ktorý sa z ničoho nič môžu objaviť a mať podobný problém, s akým som sa stretla aj ja.

Paulína Poláková, III. ZA
foto: archív III. ZA

pripravila: Patrícia Hornaková, III. MAS

Leňošenie vo vírivke, saunovanie, kryokomora či soľná jaskyňa. To všetko mali možnosť vidieť tretiaci z odboru MAS. 14. novembra totiž v rámci výučby navštívili centrum Kryowell v Trenčíne, kde nielenže videli rôzne služby a procedúry zamerané na regeneráciu organizmu, ale ich aj na vlastnej koži sami odskúšali. A vyzerali veru spokojne. Snáď im to po takomto oddychu bude aj na hodinách lepšie „páliť“.

MASÉRI SA SAUNOVALI

Leňošenie vo vírivke si vychutnali všetci, aj p. prof. Mirka Vilčeková a Lenka Petričková. Tie by si pri nás relax zaslúžili aj častejšie.

Svojmu telu sme poskytli dostatok priestoru na regeneráciu. Sauna a soľná jaskyňa boli tou najlepšou voľbou. Bolo úžasne!

V soľnej jaskyni sa nostalgicky spomínalo na leto, more a piesok. Že III. MAS?

NOVÍ TRIEDNI UŽ „ZAREZÁVAJÚ“

Každého pedagóga to skôr či neskôr postretne – triednictvo. Možno sa to na prvý pohľad nezdá, ale je to úloha dosť náročná. Triedny profesor musí mať neustály prehľad o svojej triede – mal by vedieť, ako sa učia, prečo sa neučia, koľko ich chýba, koľkí z nich sú skutočne chorí, k tomu neustále vypisovanie priepustiek, kontrola „ospravedlnení“, nápor rodičov na rodičovských združeniach a pod. My sme zisťovali, ako sa naši vyučujúci zhostili svojej novej úlohy.

Prvá reakcia na správu, že od budúceho rok budete mať na starosti prváčence.

Juraj Líška: Počítal som s tým, pripravoval som sa na to už minulý školský rok, takže na psychickú prípravu som mal dostatočný čas.

Jana Meľošová: Bol to mix rôznych pocitov, priznám sa, bolo mi aj do plaču. Vnímam to ako zodpovednú úlohu, ktorá nenesie so sebou len nové povinnosti, ale i budovanie vzťahu s ľuďmi, ktorých máte sprevádzať počas ich štvorročného stredoškolského života.

Lucia Gabrišková: OMG ☺

Bola nervozita pred prvým dňom? Ak áno, ako ste s ňou bojovali?

Juraj Líška: Nejaká tréma tu určite bola, ale zvládol som to. Na takéto situácie vás pripravuje život a ja ich zatiaľ zvládam.

Jana Meľošová: Určite áno, prezerala som si zoznam mien a bola strašne zvedavá, akí budú. Rozmýšľala som nad tým, čo im mám povedať, no hlavne som sa snažila na nič dôležité nezabudnúť. (Sem tam som trochu popletená ☺)

Lucia Gabrišková: Samozrejme. Ja som sa bála asi viac ako oni.

Splnili sa vaše očakávania alebo najhoršie predstavy?

Juraj Líška: Skôr by som povedal očakávania, tie sa splnili. Decárka zatiaľ spoznávam, tak dúfam, že k tým najhorším predstavám nesklázne.

Jana Meľošová: Nevieť, či som mala nejaké očakávania a k najhorším predstavám snáď nedôjde, hoci už som vďaka niektorým okúsila aj prvé sklamanie. Už si postupne zvykám aj na to, že ma každú chvíľu niekto hľadá v zborníku.

Lucia Gabrišková: Myslím si, že máme dobrý vzťah. Takže splnili sa. Ale do štvrtého ročníka je ďal-

leko.

Čo sa vám na vašej triede najviac páči?

Juraj Líška: Že sú celkom športovo založení (väčšina), a to musí telocvikára tešiť.

Jana Meľošová: Cítim sa medzi nimi dobre, podľa atmosféry na hodine mám pocit, že tvoria fajn kolektív. Na slovenčine sú snaživí a vyzerajú, že ma aj celkom vnímajú ☺. Snáď to nie je len zdanie. A na Mikuláša ma prekvapili baličkom plným sladkostí. To ma ozaj potešilo.

Lucia Gabrišková: Že ešte sú vo veku, keď ma poslúchajú. Viac menej. Či menej viac?

Čo by ste, naopak, zmenili?

Juraj Líška: Zmenil by som ich prístup k štúdiu, mám dojem, že sa niektorí vezú ešte stále na „pomonitorovej“ eufórii.

Jana Meľošová: Bola by som rada, keby pochopili, prečo sú tu a aké bude ich poslanie. Napokon, sami si túto školu vybrali. Potešilo by ma, keby sa tak postavili k učeniu a pridali najmä v odborných predmetoch.

Lucia Gabrišková: Majú príliš „podrezaný“ jazyk.

A čo by ste chceli svojej triede odkázať?

Juraj Líška: „Učiť sa, učiť sa, učiť sa!“, povedal Vladimír Iljič Lenin. (Som ešte z tej generácie, ktorá ovláda lepšie životopis tohto súdruha ako svoj vlastný.)

Jana Meľošová: Milá moja I.ZA, učte sa, buďte minimálne tak zlatí, ako ste doteraz a jeden špeciálny odkaz pre týždenníkov: Prosím vás, už si zvyknite, že ste zodpovední za nosenie triednej knihy a nenechávajte ju kade-tade!

Lucia Gabrišková: Aby sa ma milionkrát nepýtali to isté. Inak ich mám rada.

Juraj Líška
(triedny I.MAS)

Jana Meľošová
(triedna I.ZA)

Lucia Gabrišková
(triedna I. ZL)

ŽIVOT NÁŠ ŠTUDENTSKÝ

Imatrikulácia sa na našej škole stala už pravidelnosťou, tento rok potešili našich mierne vystresovaných prvákov už po štvrtýkrát. Tentokrát sa akcia niesla v duchu filmových hviezd.

PRVÁCKE HVIEZDY ZAŽIARILI

Prváci sa nevyhli ani rodine Adamsovcov.

Aj balóny treba vedieť oholiť. 😊

Oficiálna časť sa začala už o pol štvrtej, keď sme sa zoradili na školskom dvore poriadne vyzimili. Privítali sme našich organizátorov, triednych profesorov a, samozrejme, nesmela chýbať pani riaditeľka. Tá nám predniesla krátku reč v slovensko-anglickom znení. Potom sa naša húsenica rozpustila a vybrali sme sa podľa odborov do vopred určených tried, kde sa nám venovali naši triedni, ktorí nenápadne zisťovali, ako sa nám v škole páči a ktoré predmety sú tie naj. Samozrejme, ako inak, u prvákov FL-ákov vyhrala pomyselnú cenu za najneobľúbenejší predmet botanika. (Ak tento článok číta aj pani profesorka, nech sa na nás nehnevá, veď my ju aj tak radi máme). Postupne žiakov v triedach ubúdalo, prváci jednotlivých odborov vytvorili zmiešané skupinky a spoločne boli vydaní napospas rôznym nástrahám. Prvá úloha mala podobu Superstar. Naším porotkyniam bolo jedno, či spievať vieme alebo nie, jednoducho sme jednu z nich museli prekričať. Pokračovali sme pri

stanovišti, kde sme sa vrátili do nášho detstva. Dostali sme niečo hnedé a neuveriteľne studené. Jedli sme to z plienky. Našťastie, to bol čokoládový puding. Pokročili sme a dostali sa do rúk rodiny Adamsovcov. „Zatemnili“ nám oči a prikázali, aby sme sa natierali. Zrejme šlo o krém, hoci s istotou to tvrdiť nemôžem. Nasledovala akcia „záchrana gumového medvedíka“. Nevyhli sme sa ani holeniu balónov či hľadaniu pokladu v nádobe so zmesou rozmixovaných rýb a nakrájaných špagiet. Ten kto poklad nenašiel, musel vypíť ocot z lyžice. Po všetkých úlohách sme sa špinaví, ale dobre naladení dostali k cieľu. Pani riaditeľka nám odovzdala imatrikulačný certifikát. Zjedli a vypili sme občerstvenie a vybrali sme sa na diskotéku. Ja som si imatrikuláciu užila (verím, že aj ostatní). Skvelé zorganizovaná akcia. Budúci rok možno i ja budem v organizačnom tíme, fajn predstava.

Veronika Masárová, I.FL

Privítanie na školskom dvore.

„Toto mám zjesť?“

„Ako sa to povie? Porno-grafia?“

Kde bolo tam bolo, niekde za „Kubrickými vrchmi“ v strede divočiny, kde líšky a naša triedna dávajú dobrú noc, sa vybrali na kurz ochrany života a zdravia, inak aj KOŽAZ-om nazývaný, triedy III.ZA a III.MAS.

Na našu chatu sme sa presúvali za stáleho prenasledovania pedagogického špeciálu (auto s našou triednou). Darilo sa jej, hoci v polovici cesty jej to skapalo, keďže šla rýchlosťou 30 km/hod. a zároveň na nás trúbila a kričala, aby sme si pohli! Aj keď to vzbudzuje dojem šikany, musím ihneď dodať, keďže chcem zmaturovať, že väčšinu batožiny nám ochotne odviezla. Ale predsa, 17 je 17, kľby odchádzajú, reuma je reuma, veď to poznáte a to nehovorím o tých senioroch, čo už dovŕšili 18. Program bol veľmi pestrý, no asi najviac sa všetkým páčila streľba zo vzduchovky. Keďže o terče uprostred tejto divočiny nebola núdza, či už živé - „líška ako Líška“ (pre tých, ktorým niekto stojí na kábli p. prof. Líška), alebo papierové. Jednoducho, výber bol bohatý. P. prof. Líška vyviazol bez zranení a je stále medzi nami! Veľa užitočných vecí sme sa dozvedeli aj s p. prof. Balázom, s ktorým sme mali topografiu. Dozvedeli sme sa napríklad, kde sa to vlastne, dokelu, nachádzame. Nevieť prečo, ale tento názov som si stále nevedela zapamätať a namiesto toho, som vždy omylom použila slovo pornografia. Samozrejme, uisťujem vás, že išlo skutočne o spomínanú topografiu, nie o to druhé... Mali sme aj vzácnu návštevu. Z diaľky sme si mysleli, že ide o Peťa Sagana, ktorý práve zdoláva

Tour de Kubrica, potom sme však zistili, že ten pán v obtiahnutej kombinéze je náš pán profesor Drengubiak so svojím dvojkolesovým tátošom a žiarivým úsmevom Colgate Max White. Mali sme aj super didžinu a turistiku, po ktorej sa takmer všetci lúčili s týmto svetom a radiátory boli obložené samými ponožkami. Nedá mi nespomenúť tiež tých „profesionálov“, ktorí minuli všetku tepľú vodu. Nesmel chýbať ani táborák a opekanie špekáčikov, pri ktorom už tradične asi polovica spadla do popola. Ráno sme sa pobalili so smútkom v očiach, že ten krásny čas už končí a opäť sme zasadli kvasiť do školských lavíc.

Terka Piláthyová, III.ZA

Najviac sa všetkým páčila streľba zo vzduchovky.

Kurz ochrany života a zdravia nie je len o športovaní v divokej prírode, skúške vytrvalosti či uspokojení súťaživého ducha. Je to tak trochu i o utužovaní triednych kolektívov. Tri dni strávené na odľahlom mieste, spoločné aktivity, sem-tam ťažkosti, ale najmä kopec zábavy a zážitkov, na ktoré sa len tak nezabúda. Tohtoročný KOŽAZ už tradične absolvovali všetky triedy 3. ročníka. Nám sa podarilo zistiť, na čo budú najviac spomínať žiaci III.ZL.

Dobrá nálada vládla aj počas túry.

Stefan, Majka a Halina za objektívom foto aparátu

Majka: Najmilší okamih bol, čiarku to vyzeralo nádejne. keď sme sa rozhodli potešiť Krásna príroda, nohy preska- našu triednu Eriku Šedovú, kujúce potôčik, no proste idyl- ktorá zostala na chate s kopou ka. Neskôr, keď som si video chorých a „invalidných“ detí. pozrela, tam neboli len nohy, Počas turistiky sme jej kúpili ale celkom nečakane i pozadie medovníkové srdiečko, ktoré si nášho Štefka, ktorý vykonával celá šťastná vyvesila v labora- svoju potrebu. tórii histológie. Je prístupné i pre verejnosť. ☺

Halina: Najviac sa mi páčila keď mi to veľmi nešlo. Najlep- cesta z túry, keď sa nás páršia však bola „túra“ do Sobla- rozhodlo odbočiť z trasy a od- hova, kde sme si boli sadnúť fotiť sa pri obrovskej kaluži. V v jednom hostinci. Ešte lepšia hlave mi skrsla otázka, prečo bola cesta naspäť. si nenatočiť aj video? Zo za-

Štefan: Ja som sa tešil na striedanie zo vzduchovky, aj keď mi to veľmi nešlo. Najlep-šia však bola „túra“ do Sobla- hova, kde sme si boli sadnúť v jednom hostinci. Ešte lepšia bola cesta naspäť.

Fidorka

AKO PREŽIŤ KOŽAZ

Áno, milí druháci, teraz čítajte pozorne, pretože akcia KOŽAZ čaká o rok i vás. Preto pre vás skúsení tretiaci pripravili 10 praktických rád, ktoré ak vám nezachránia život, tak reputáciu určite.

1. Pred odchodom na kurz odporúčame osprchovať sa na tri dni dopredu.
2. Pri príprave večere predvídavo rátať so stratami a zásobte sa poriadnym množstvom špekačiek (z dosiaľ nezistených príčin majú tendenciu padať do ohňa)
3. Je dobré si nepohnevať triednu už pár minút po príchode na ubytovňu
4. Ak sa predsa len podarí porušiť predchádzajúci bod, po prípadnom „prúser“ je dobré mať už vopred nachystaný darček.
5. V ubytovacom zariadení bojujte o izbu s výhľadom na „súsmrečie“ (informácie o tomto prírodnom úkaze vám vďaka poskytnie p.prof. Baláž)

6. Určite si zoberte niečo na zahriatie – ponožky, rukavice a taaaak ☺
7. S pánom chatárom radšej ne flirtujte, lepšie izby vám to nezabezpečí.
8. Drevo si „požičiavajte“ zásadne v čase chatárovej neprítomnosti.
9. Pokiaľ zúfalo hľadáte telefónny signál, odporúčame tieto miesta: balkón, WC, skriňa, les,...
10. Pokiaľ ešte zúfalejšie hľadáte wifi (haha, závislosť na FB je nepríjemná vec), odporúčame Hostinec u Ondreja (cca 2,7 km vzdušnou čiarou)

Terke chladno určite nebolo, vyzbrojila sa spacákom.

NAŠE KROJOVANÉ ZUZKY ZO SEKRETARIÁTU

(pozn. red. musíme uznať, že im
to veľmi svedčí)

„Kedy žiaci konečne pochopia, že potvrdenia o návšteve školy potvrdzujú triedni?“ konštatuje sekretárka Zuzka, keď pečiatkuje žiakom šieste potvrdenie v priebehu dvoch hodín.

Zuzana Mináriková Zuzana Petrechová

„V PIL-ku stále chýba lieh! Čo ho pijú?“ čuduje sa asistentka Zuzka, keď sa ho zas a znova "dožadujú" farmaceuti.

Nakoľko sa priestory na telesnú výchovu nejako nemenia (snáď len drobným telovýchovným náčiním trochu spestrujú), prichádzajú „manekýni“ s novou kolekciou príjemného, pohodlného, vzdušného a oku lahodiaceho cvičebného úboru pre školský rok 2014/2015. Takto sa chceme popasovať so stále viac nepochopenou, pre nás priam Einsteinovou teóriou relativity. Ešte nedávno bývali v triede 2 - 3 slabší športovci a všetci ich hneď vyposmechovali a po pár kybernetických rokoch máme v triede 2 - 3 šikovných a tiež ich všetci vyposmechujú (výnimky aj tu potvrdzujú pravidlo).

KAM LEN OKO DOVIDÍ

Nastupujem do auta. Sedačka s pásom ma zavrie do súkromného priestoru a hoci je obmedzený, mám pocit slobody a voľnosti. Šliapnem na plyn a tých niekoľko koní pod kapotou sa hneď dá do pohybu. Unášajú ma nekonečnou krajinou, našim Slovenskom. Žením sa diaľnicou a zastavujem až na príkaz meniacich sa svetiel na semafore. Minúty čakania. To sa dalo predpokladať. Je piatok popoludní a blížime sa do Bratislavy. Na križovatke sa vlní dlhý svetelný had a nechce ma pustiť ďalej. Metropola na Dunaji víta návštevníkov svojou dominantou – Bratislavským hradom a zapchatými cestami. Večne uponáhľané mesto plné netrpezlivých ľudí, ktorí sa snažia vyhrať svoj súboj s časom. Konečne zelená a svetelný had sa pohne.

Cestou miňam mestské ulice, výškové budovy, nízke rodinné domy s pekne upravenými predzáhradkami, ale aj pozoruhodné stavby z minulosti, zámky, kaštiele, ktorých je na našom území tak veľa, kus histórie je cítiť aj cez okno. Vinice Malých Karpát vytvárajú na kopcoch pravidelné línie, akoby ich niekto namaľoval. A predbiehajú sa, ktorá z nich bude mať rozmanitejšiu jesennú farbu a bohatšiu úrodu. Po pár kilometroch sa široké cesty začínajú zužovať, prichádzajú i ostrejšie zákruty. Krdle čiernych havranov a vrán posedávajú na stromoch, ktoré lemujú cesty. Niekedy sa všetky vznesú k oblohe, zakrúžia nad horizontom ako veľké pohyblivé mračno a zosadnú na neďalekom poli. Pohoria a kopce sú už vyššie, začínajú sa šplhať až do oblakov, ich vrcholy zahaľuje jemná strieborná hmla. Niet divu, pomaly sa dostávam na stredné Slovensko, kde sa končiare hôr dotýkajú oblohy, musím sa nakláňať, aby som dovidela, kam siahajú. Pozerajú na svet z veľkej výšky. A pohľad z vtáčej perspektívy musí byť nádherný, všetky problémy sa určite zdajú malicherné, bezvýznamné a zostáva len radosť z tej nekonečnej nádhery. Čerstvý vzduch pretlačený cez okno mi dáva jasne

vedieť, že sa nachádzame v jednej z najkrajších oblastí Slovenska – v Tatrách. Niektoby možno povedal, že srdce krajiny sú mestá. Ale ja s tým nesúhlasím. Srdce Slovenska je určite skryté tu, v hlbokých horách, v nekonečných, dychberúcich dolinách a kotlinách, ktoré chytajú posledné lúče slnka, čo sa už pomaly schováva za obzor. Drevené domy pri ceste sa obliekajú do tmavého závoja tmy a stoja ako mlčanliví strážcovia večerného pokoja. Vedeli by rozprávať, čo všetko musia ich obyvatelia prežiť. Kruté zimy, horúce letá, neutichajúce víchrice, ktoré sa večne preháňajú dolinami. Tu človek veru nevie, či ho budú ráno štekliť na tvári hrejivé lúče slnka, alebo prebudia hromy a blesky desivej búrky. A niekedy sa ozve aj strašidelný hukot lavín v žľaboch blízkych hôr. Nevyspytateľná príroda, neopakovateľné zážitky. To je naše Slovensko, ktoré v každom svojom kúte skrýva zaujímavý príbeh. Dnes som v celi svojej cesty – na Štrbskom plese. Celý svet sa zrkadlí na jeho hladine, mesiac, hviezdy, vysvietené budovy a vysoké končiare. Otvorím okno na hotelovej izbe a pozerám na nebo posiate tisícmi hviezd. Je medzi nimi aj tá moja? Má aj naša krajina svoju hviezdu? Sú Slováci národ zrodený pod šťastnou hviezdou? Neviem, no na prírodných krásach sa u nás určite nešetrilo, čo povieť? A je úžasné, že máme štyri ročné obdobia, ktoré ešte dotvárajú kolorit krajiny, tie farebné premeny sú úžasné – snehobiela sa strieda so sýtozelenou, ohnivočervená so žltou, potom s hnedou, k tomu blankytná obloha, no nie je to krása nevidaná – ako v rozprávke? Zajtra moja cesta pokračuje, chcem prejsť celým Slovenskom – zo západu na východ. Ktovie, čo ma ešte čaká. Stihnem si pozrieť drevené kostolíky, oltár v Levoči, Kostol sv. Alžbety v Košiciach, Zemplínsku šíravu? Je toho veľa, krása, kam len oko dovidí. Také je naše Slovensko.

študentská maturitná práca

Kristína Mončeková
a jej tvorba. Na ktorej
vyučovacej hodine tieto
obrázky vznikali? ©

TÁ NAŠA STUŽKOVÁ

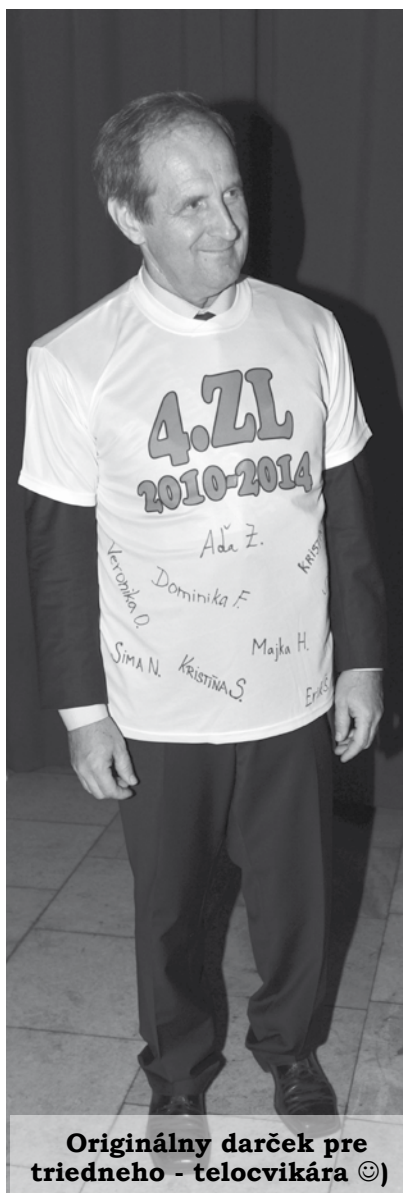
DEŇ, KTORÝ NÁM NASTAVIL ZRKADLO

A nie len to! Deň, kedy sme my dievčatá boli za princezné v dokonalých šatách, s elegantnými účesmi a jemným mejkapom a chlapci za mladých elegantov. ☺ 25. októbra sme mali my, žiaci IV. ZL, tú česť hrať sa na „veľkých“ a okúsiť kúsko dospeláckeho života. Zelená stužka konečne dostala zelenú a odštartovala novú etapu nášho života. Krásnu, dlho očakávanú, slobodnú, no zároveň príliš zodpovednú. Poskytla nám skvelú príležitosť poďakovať ľuďom, ktorí pri nás po celý ten čas stáli, podporovali nás a radili nám, ktorých sme tiež neraz nahnevali či, naopak, potešili a vyčarili im úsmev na tvári.

Nie vždy nás vyučujúci videli v tom najlepšom svetle. Naše výstrelky nám nie vždy tolerovali. To všetko sme si v tento večer uvedomovali viac ako inokedy. Kvietkom a milými slovami sme im poďakovali, ospravedlnili sa a sľúbili, že sa polepšíme. Ďakovali sme aj najdôležitejším hosťom našej stužkovej, našim rodičom. Tí nás odmala vychovávali, viedli nás k pravde, priateľstvu a hlavne k láske. Vyronila sa nejedna slza, niektorým dojatým oteckom a maminám došli slová a naše vrúcne objatie im stačilo na to, aby pochopili, že to myslíme vážne. Zábavným, sem-tam možno trochu „neotesaným“, programom, kto-

rý sme ukončili známou pesničkou „Stužková“ od Elánu, sme všetkým rozprúdili krv v žilách. K tomu nám pomohla i stará známa „mašinka“, pri ktorej sme okrem partnerov a rodičov vytiahli na parket aj profesorov a pani riaditeľku s manželom. Nechýbala bohatá tombola, ktorá potešila nejedeného zúčastneného (dokonca aj niekoľkokrát), či „ČASTUŽKY“. Potom nasledovala výborná zábava, ktorá trvala až do rána bieleho a aj vďaka tomu na tento deň tak skoro nezabudneme.

Peťa Mičková, IV. ZL

Originálny darček pre triedneho - telocvikára ☺

Krstná mama Erika Šedová pokrstila stužky Dettolom. Naozaj originálne!

„Vydezinfikované“ stužky ☺ maturantom pripla na hrud' ich bývalá triedna - Marcela Matusová.

Nechýbala ani mašinka.

Pri Paťovom prejave vyronil nejeden rodič slzu. Bolo to dojmavé!

Autoškola z podaní Paťa a Majky ☺

„Aha, čo ja mám!“ chváli sa Peťa Milanovi.

TÁ NAŠA STUŽKOVÁ

IV.

FL

TÁ NAŠA STUŽKOVÁ

IV.

Z
A
M

TÁ NAŠA STUŽKOVÁ

Naši štvrtáci už po stužkovej majú, tretiakom začína „klopať“ na dvere. Už teraz jej majú plnú hlavu a riešia „problémy“ s ňou úzko spojené. Možno vám jeden z nich pomôžeme vyriešiť. Predstavujeme MASTER SOUND a DJ-ov, ktorých si tento rok na stužkovú zabezpečili „ZL-áci“ a „FL-áci“. Prezradili nám, že boli spokojní.

NIKDY SA NESTALO, ABY AKCIA ZLYHALA NAŠOU VINOU

Zdravím všetkých čitateľov Celluly!

Volám sa Richard Režný a som bývalým žiakom SZŠ (odbor farmaceutický laborant). Momentálne študujem vysokú školu - Vysoká škola zdravotníctva a sociálnej práce v Bratislave, odbor zubný technik. Som druhák. Popri štúdiu podnikám a vlastním firmu MASTER WORK, ktorá má zatiaľ jednu pobočku, MASTER SOUND (dúfam, že neskôr pribudne MASTER DENT ☺). Podnikám s kamarátom Lukášom Horákom, bez ktorého by som si určite neporadil. Ponúkame profesionálne zabezpečené ozvučenie a osvetlenie rôznych eventov, akými sú firemné večierky, športové podujatia, konferencie, svadby, stužkové, ale aj rodinné oslavy. Každý z nás sa špecializuje na určitú oblasť. Ja sa zaoberám

viac zvukom a zvukovou technikou (reproduktory, mikrofóny, zosilovače, mixpulty) a Lukáš je odborník na efekty (dymostroje, svetelné hlavice, lasery a celkovo ovládanie svetiel). Skúseností máme neúrekom, nie sme žiadnymi nováčikmi, tejto práci sa venujeme cca 10 rokov. Tým, že sme dvaja, dokážeme pohotovo reagovať na nepredvídané situácie a odviešť svoju prácu na profesionálnej úrovni. Záleží nám na tom, aby klienti boli s našou prácou spokojní.

Spokojnosť klienta a spoľahlivosť – to je základ našej práce.

A preto neustále zlepšujeme techniku (zvuk, svetlá, efekty). Samozrejme, pracujeme aj na sebe, dôležité sú pre nás spätné ohlasy, radi si pozrieme aj

záznam zo stužkovej, aby sme zistili, čo, kde a ako vylepšiť. Konštruktívna kritika nás posúva dopredu. Ku každej jednej akcii pristupujeme individuálne, záleží nám na detailoch (napr. nikde nesmie trčať zbytočný kábel, ktorý sa dá niekam zastrčiť; toho, komu dáme do rúk mikrofón, musí byť aj počuť; dobrá nálada - tá nikdy nesmie chýbať). Taktiež ponúkame aj podporu/servis pred akciou - pomoc pri výbere hudby, strihanie či mixovanie hudby do scénok, zaškolenie, ktoré sa týka mikrofónov a ich správneho používania...

A kde nás nájdete? Na facebooku ako Master Sound Crew alebo www.mastersound.sk.

Richard Režný, Lukáš Horák
MASTER SOUND

Spýtali sme sa teda Riša, ako si predstavuje spoluprácu so študentmi (napr. na stužkovej slávnosti). Zaujímavá informácia pre žiakov 1., 2. a 3. ročníka. Tu je odpoveď.

Určite by mi mali povedať čo najviac o vysnívanej TOP stužkovej slávnosti, či už osobne, alebo cez facebook - najlepšie oboje. Poskytnúť detailný scenár stužkovej slávnosti aspoň tri dni vopred (zlozvyk od p. prof. Matusovej ☺, niekoľko rokov sme spolu organizovali Vianočnú akadémiu). Potrebujeme totiž správne a včas nastaviť svetelnú scénu, nachystať náležitú hudbu, prípadne rozmiestniť mikrofónové stojany. Je fajn, keď sa študenti rozhodnú pre nácvik - zoznámime sa, prejdeme si

scenár, „vychytáme“ chybičky krásy. Máme radi nebojácnych študentov (aspoň dvoch), ktorí sa chopia mikrofónu hneď od začiatku. Keď takíto študenti v triede nie sú, príp. sa boja – aj to vieme vyriešiť...

MASTER SOUND - Richard Režný a Lukáš Horák (na foto sprava) sa už tešia sa spoluprácu so zdravotákmi. So štvrtákmi sa im tento rok spolupracovalo veľmi dobre.

Najdôležitejšia vec, ktorú vždy hovoríme študentom: „Radšej ušetríte na výzdobe a nešetríte na DJ-ovi a kameramanovi. Treba si uvedomiť, kto vás zabáva a kameruje.“

foto: z archívu R. Režného

47 RONINOV

Akčný/dobrodružný, 119 min., USA

Dej filmu sa odohráva v Japonsku v období osemnásteho storočia a zobrazuje pomstu 47 Roninov. Snímka rozpráva príbeh skupiny samurajov, náhle sa ocitajúcich bez svojho pána Asana, ktorý bol vinou intrigánskych nepriateľov, pána Kira a jeho čarodejnice Mizuki, nutený spáchať rituálnu samovraždu. Súčasne s dejovou líniou, sústreďujúcou sa na pomstu, sa odvíja príbeh lásky medzi dcérou mŕtveho Asana a všetkými opovrhovaným a nánávideným Kaiom, utečencom od démonov. Podarí sa Kaiovi získať lásku svojho života a rešpekt samurajov? A zvládne malá skupina Roninov poraziť veľkú presilu nepriateľských bojovníkov a pomstiť svojho pána?

HOBBIT: SMAUGOVA PUSTATINA

Dobrodružný/fantasy, 140min., USA

Po prestávke sme sa dočkali ďalšieho pokračovania dobrodružstva odvážneho Bilba a trpaslíkov mieriacich domov k Osamelej hore. „Pán Zlodej“, sa konečne po strastiach a útrapách dostáva k tomu, prečo ho vlastne na túto výpravu povolali. Jeho úlohou je ukradnúť nádherný a pre trpaslíkov veľmi dôležitý drahokam Archa-kam priamo spod ohnivej papule spiacceho draka Smauga. Či sa mu to podarí, závisí len na jeho šikovnosti. Ak náhodou draka zobudí, zide sa mu aj jeho výrečnosť. Film je fajn a hoci rozdelenie inak nie veľmi rozsiahlej knižky do filmovej trilógie príbeh dosť rozťahalo, spracovanie druhej časti bolo pomerne dynamické.

ĽADOVÉ KRÁLOVSTVO

Animovaný/dobrodružný, 90 min., USA

A je tu niečo aj pre milovníkov animovaných filmov. Príbeh je knižnou adaptáciou na rozprávku Snehová kráľovná od dánskeho spisovateľa Hansa Christiana Andersena. Hlavná postava Anna, mladé a odvážne dievča, je prekliate staršou sestrou Elsou, bezcitnou ľadovou kráľovnou. Jedinou jej šancou na záchranu a zlomenie kliatby je podstúpiť dlhú a nebezpečnú cestu cez zasnežené hory. Cestou ju sprevádzajú drsný horal Kristoff a sobí kamarát Sven. Stretávajú sa s tajomnými trolmi, vtipným snehuliakom Olafom, no aby to nebolo príliš jednoduché, musia čeliť armáde kráľovniných zmrznutých bojovníkov. Podarí sa Anne zachrániť svoje srdce?

ZO SVETA KNÍH

Marta Fartelová ANJELI NEPLAČÚ

Strastiplná cesta Johany je príbehom mnohých ľudí, ktorí si pod vplyvom neľahkého detstva a dospievania len ťažko hľadajú v živote svoje miesto. Johanino rozprávania vám pomaly obnaží jej osamelú dušu, váhavo poodhalí plášť tajomstva jej minulosti a napokon vás nechá padnúť až na samé dno jej pohnutého osudu. Avšak, ponechá vám nádej a vieru, že láska dokáže zahojiť všetky rany a staré jazvy, ktoré občas život nadelí, a že tam niekde v diaľke na každého čaká kúsok šťastia, pre ktoré sa oplatí vstať a ísť ďalej...

Maxim E. Matkin ÚPLNE NAJVIAC

„Milujete niekoho, ale je to iné, než ste dúfali? Hľadáte niekoho, ale nie a nie ho nájsť? Chcete zmeniť svoj život, ale namiesto toho život mení vás? Čítajte. Niet lepšieho lieku na pocit, že svet a ľudia v ňom sú trochu divní. Alebo že ste divní práve vy.“ Kniha číslo deväť od tohto autora predstavuje hrdinov, ktorí sú ako my alebo ako ľudia, ktorých poznáte: Mladá žena na ceste pomsty. Muž s kliatbou sexuálneho štvanca. Otec, ktorý tápa v chaose reality a predstáv. Učiteľka očarená ukrajinským robotníkom. Dievča, ktoré chce vyliečiť svet. Lekár, ktorému dochádza, že všetko je inak. Krásna žena v okamihu, keď pochopí, že všetko je dočasné. Muž, ktorý vie viac než ostatní. Všetci túžia po láske a každý z nich robí celkom iné veci, ktorými sa jej vyhýba a zároveň snaží priblížiť.

Eva Urbaníková VŠETKO ALEBO NIČ, PRÍBEH POKRAČUJE

Evita nám ponúka skvelé pokračovania prvej časti tohto príbehu, točiaceho sa okolo tak trochu nedospelej Vandy, pôžitkárskej majiteľky antikvariátu Lindy a Jakuba. Ten Linde ukázal svetlú aj temnú stránku života, prevrátil jej ho naruby a nakoniec ju nechal zlomenú a neveriacu na lásku, na tavej strane. Pokračovanie románu je práve o tom, ako (a či vôbec) sa postavy dokázali vyrovnáť s tým, čo im do života priniesla búrka „Linda & Jakub“.

I. ZA V KNIŽNICI

Žeby som si to zo zdravotky predsa len namieril na to právo?

Ha, tak toto bude super otázka do môjho kvízu ☺

Myslíte, že by sme tu mohli ostať do konca vyučovania? ☺

Hm, ktovie, ako to s tým Harrym nakoniec dopadne...

kolektív I. ZA

ČO HODINA DALA

Na hodine fyziky. Učiteľ rozdá žiakom písomky. Po chvíli sa pýta: „Kto si myslí, že mal dostať lepšiu známku?“

Žiak: „Ja!“

„To si fakt môžete iba myslieť!“ pohotovo zareaguje učiteľ.

Profesorka sa na anatómii žiakov pýta: „Endokard vystiela akú dutinu v srdci?“

Žiačka: „Brušnú!“

Na hodine angličtiny sa profesorka prihovára Kubovi po anglicky. „Prepáčte, ale ja vám vôbec nič nerozumiem,“ zareaguje Kubo po chvíli.

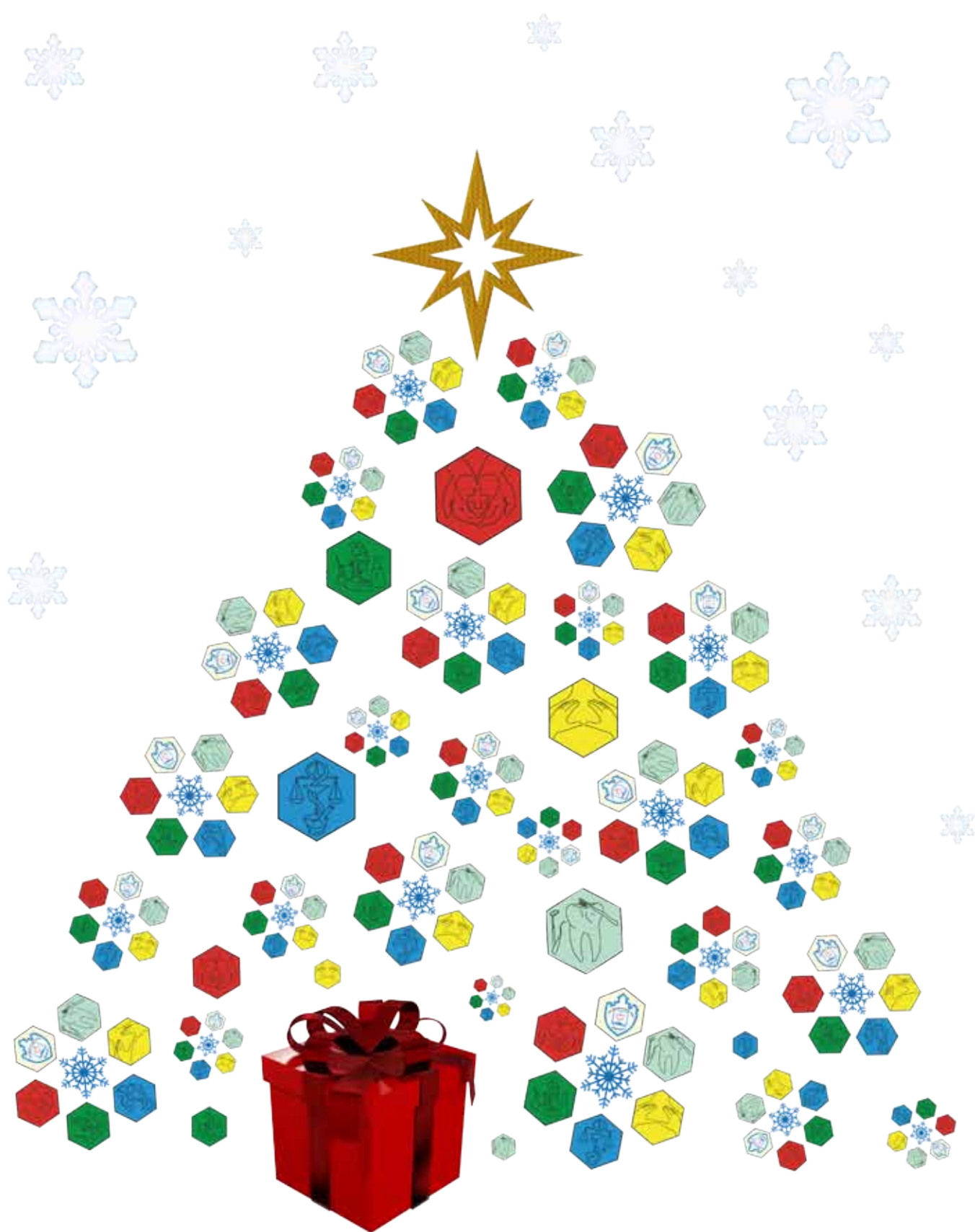
Telocvikár sa pýta žiaka: „Chytili ste si niekedy sval po cvičení?“

Žiak: „Áno, je tvrdý a pevný!“

„Kedy bozkávame ženu na ruku?“ Žiak: „Keď má na ústach herpes.“

kolektív III. MAS

KUPÓN

meno:.....

trieda:.....

dátum:.....

podpis triedneho učiteľa:.....

Pozor! Tento kupón sa nevzťahuje na vopred ohlásené písomky, testy, skúšanie!

**Veselé Vianoce
a zdravý rok 2014**